CENA ZŁOTYCH 5. WYDANIE A

GŁOS WYBRZEŻA

ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III. GDAŃSK, NIEDZIELA 18 GRUDNIA 1949 R. Nr 348 (508)

DZIŚ W NUMERZE:

N. Jelizarow: Wielki kontynuator dzieła Lenina *str. 3*

Drugi dzień procesu dyplomatów francuskich we Wrocławiu *str. 4*

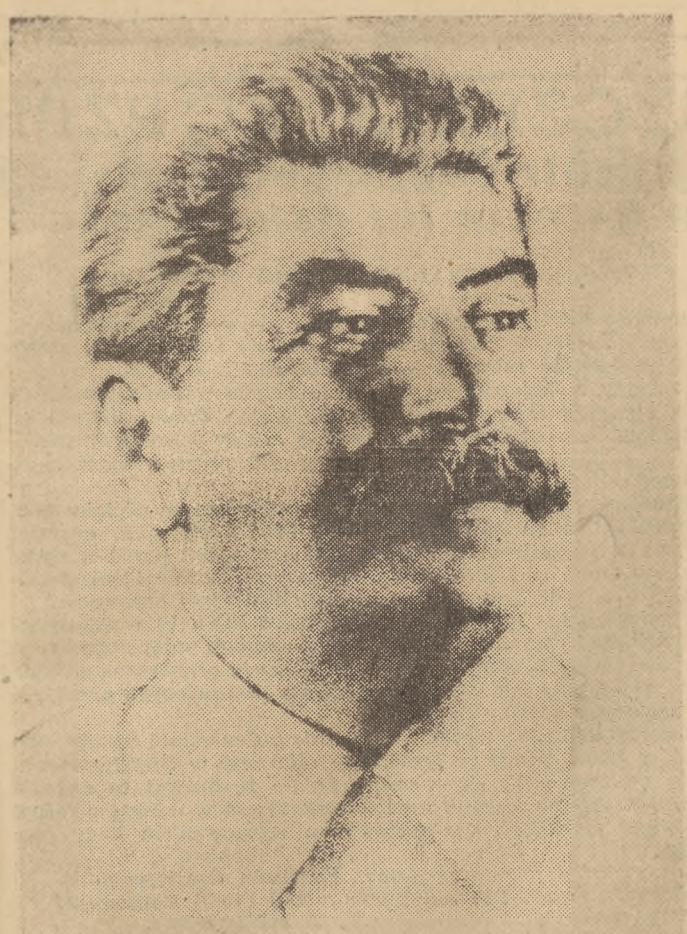

„ZE SKARBNICY MYŚLI STALINOWSKIEJ

„Dyktatura proletariatu powstaje nie na gruncie porządków burżuazyjnych, lecz, w toku ich burzenia, po obaleniu burżuazji, w toku wywłaszczania obszarników i kapitalistów, w toku socjalizacji podstawowych narzędzi i środków produkcji, w toku dokonywanej przemocą rewolucji proletariatu. Dyktatura proletariatu — to władza rewolucyjna, opierająca się na przemocy nad burżuazją."

(„O podstawach leninizmu")

WSPANIAŁY DOROBEK ZWIĄZKU RADZIECKIEGO

motorem rozwoju postępowej wiedzy w Polsce

Przemówienie premiera Józefa Cyrankiewicza

na uroczystości wręczenia państwowych nagród naukowych

WARSZAWA PAP. 17 bm. w ramach posiedzenia plenarnego Komisji Głównej do Spraw Nauki i Szkół Wyższych, odbyło się w sali Rady Państwa uroczyste wręczenie państwowych nagród, przyznanych przez Komitet Ministrów do Spraw Kultury za osiągnięcia w dziedzinie nauki, techniki i organizacji pracy.

Wręczenia nagród dokonał prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz. Za stołem prezydialnym — obok premiera — zajęli miejsca: min. Skrzeszewski, min. Dybowski, podsekretarz stanu w Prezydium Rady Ministrów — Berman, wicemin. Krassowska, wicemin. Leszczycki, kierownik Wydziału Nauki w KC PZPR dr Petrusewicz i prof. M. Jaroszyński.

Przed aktem wręczenia nagród zabrał głos premier Cyrankiewicz, który powiedział m. in.:

Chciałem w imieniu rządu najserdeczniej powitać obywateli, laureatów Państwowej Nagrody Naukowej — i zebranych równocześnie na swoje posiedzenie członków Rady Głównej Szkół Wyższych.

Ta równoczesność zebrania ma swoje znaczenie. Uważamy, że podnoszenie na wyższy poziom organizacyjnego stanu nauki i metod pracy naukowej, w szczególności zespołowych metod, planowanie badań naukowych i dalsze organizowanie form wiązania nauki z praktyką, co jest między innymi zadaniem Rady Głównej — sprzyjać będzie podnoszeniu poziomu nauki, sprzyjać będzie nowym osiągnięciom nauki.

Wagi temu zebraniu dodaje fakt, **że zbieramy się u progu 6-letniego planu budowy fundamentów socjalizmu w Polsce.**

Ci wszyscy uczeni, którzy chcą iść i idą z życiem, którzy idą razem z masami ludowymi — widzą w codziennej współpracy, jakim szacunkiem otaczana jest nauka i ludzie nauki przez masy ludowe, przez robotników.

Poważne zadania stoją przed polską nauką.

Powiększenie dorobku, już osiągniętego, dzięki możliwościom rozwojowym, jakie nauka Polska ma w państwie ludowym.

Nadrobienie opóźnień całego szeregu dziedzin przez ściślejsze ich powiązanie z najszerzej pojętym budownictwem socjalistycznym, — z państwem ludowym, z życiem narodu.

Zwalczanie, wypływającego m. in. z kompleksu niższości wobec rzekomej wyższości nauki zachodniej, kosmopolityzmu — po to, aby poprzez przyswojenie sobie radzieckiego, z socjalistycznego budownictwa wynikającego, dorobku metodologicznego, organizacyjnego i naukowego — móc wysoko podnieść sztandar polskiej nauki — i uczynić z niej motor rozwojowy polskiego narodu — w planie 6-letnim i uczynić z niej cenny i dumny wkład do międzynarodowego socjalistycznego dorobku nauki, która wspiera siłę obozu pokoju i postępu — czyli buduje przyszłość.

Składając na progu planu 6-letniego te życzenia obywatelom reprezentującym tutaj polską naukę —**wyrażam w imieniu rządu najgłębsze przekonanie, że zwiększony wysiłek organizacyjny, ideologiczny i naukowy niewątpliwie sprawi, że nauka polska, wytyczając sobie na mającym się odbyć kongresie nauki dumne zadania, w planie 6-letnim nadrobi opóźnienia, zbuduje fundamenty socjalistycznej nauki i razem z masami ludowymi, w najściślejszej z nimi łączności — budować będzie w Polsce socjalistyczny ustrój.**

W tej myśli składam najserdeczniejsze powinszowania tym ludziom nauki, których praca i dorobek zostały przez państwo wyróżnione.

Życzę wam, obywatele dalszych sukcesów w pracy naukowej, bo są to sukcesy całego narodu.

Życzę wszystkim ludziom postępu i nauki, aby szeregi uczonych, godnych nagród i wyróżnień, rosły **ku chwale polskiej nauki, ku sile i chwale Polski Ludowej w służbie pokoju i postępu.**

Na cześć tow. Stalina

Nowy rekord wydobycia węgla

WAŁBRZYCH PAP. Realizując zobowiązania dla uczczenia 70 rocznicy urodzin generalissimusa Stalina, brygada Stanisława Magiery z kopalni „Bolesław Chrobry" wykonała swój miesięczny plan wydobycia w dniu 14 bm., tj na 6 dni przed terminem zobowiązań.

W ostatnim dniu wykonania normy miesięcznej, tj. 14 bm. brygada Magiery ustanowiła nowy polski rekord wydobycia węgla, wykonując normę w 440 proc. Ogółem w ciągu minionych 14 dni brygada wyrobiła 229,7 proc. normy.

Wyjazd delegacji z tow. Witoldem na czele na uroczystości ku czci Józefa Stalina w Moskwie

WARSZAWA PAP. 17 bm. udała się do Moskwy delegacja polska na uroczystości, związane z obchodem 70 rocznicy urodzin generalissimusa Józefa Stalina.

NA CZELE DELEGACJI STOI CZŁONEK RADY PAŃSTWA, CZŁONEK BIURA POLITYCZNEGO PZPR, PREZES NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI GEN. FRANCISZEK JÓŹWIAK-WITOLD.

W skład delegacji wchodzą: wicemin. Obrony Narodowej gen. broni Stanisław Popławski, minister Wincenty Baranowski, wiceprezes ZSL, rektor Uniwersytetu Łódzkiego — prof. dr Józef Chałasiński oraz przodownicy pracy: znany racjonalizator — Stefan Matela z zakładów im. Stalina w Poznaniu, Bronisława Borecka z PZPB nr 3 w Łodzi, Szczepan Partyka, robotnik budowlany z Warszawy oraz Regina Mazur — chłopka z pow. oławskiego, woj. wrocławskiego.

Z ramienia Komitetu Centralnego PZPR żegnali odjeżdżającą delegację tow. tow. T. Feder i T. Daniszewski.

Na dworcu obecny był ambasador ZSRR — W. Lebiedew.

Delegacja wiezie ze sobą dar Komitetu Centralnego PZPR dla generalissimusa Stalina w postaci odnalezionych niedawno oryginalnych dokumentów, dotyczących pobytu Lenina w Krakowie i w Poroninie, a także jego aresztowania w 1914 r.

Nowymi sukcesami produkcyjnymi masy pracujące ZSRR witają jubileusz swego Wodza

Każda godzina przynosi nowe, wielkie sukcesy radzieckich mas pracujących we współzawodnictwie ku czci wielkiego wodza i nauczyciela narodów ZSRR — JÓZEFA STALINA.

Załogi setek zakładów przemysłowych meldują o przedterminowym wykonaniu rocznych planów produkcyjnych, o nowych wielkich osiągnięciach radzieckich stachanowców i nowatorów przemysłu i rolnictwa.

Wielkie moskiewskie zakłady **„Kalibr"** złożyły meldunek o wykonaniu rocznego planu produkcji. Potężne zakłady moskiewskie **„Kompresor"** wyprodukowały ponad plan maszyny wartości 5.000.000 rubli. O wykonaniu rocznych planów produkcji zameldowali: **Północno-Uralski Kombinat Niklowy** w Orsku, **Fabryka Kabli** w Charkowie, **Zakłady Włókiennicze** w Orechowo-Zujewie, **Zakłady Przemysłu Bawełnianego Republiki Turkmeńskiej, Zakłady Trykotażowe** w Czerniowcach oraz górnicy **Zagłębia Donieckiego, Zagłębia Kuźnieckiego i Moskiewskiego Basenu Węglowego.**

Zakłady Budowy Traktorów w Charkowie dały już produkcję ponad plan na sumę przeszło miliona rubli.

W **Leningradzie** dziesiątki zakładów przemysłowych wykonało przed terminem roczne plany produkcji.

Szpieg i dywersant Trajczo Kostow przyznał się do popełnionych zbrodni

Wykonanie wyroku na zdrajcy Bułgarii

SOFIA PAP. Skazany przez Sąd Najwyższy Bułgarskiej Republiki Ludowej na karę śmierci zdrajca stanu i szpieg — Trajczo Kostow — skierował do prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Bułgarskiej Republiki Ludowej prośbę o ułaskawienie, w której pisze:

„Przyznaję się do winy w całej rozciągłości i potwierdzam wszystkie swe zeznania, które złożyłem w toku śledztwa. Zrozumiałem niesłuszność mego postępowania na rozprawie przed Sądem Najwyższym, które mogłoby przynieść szkodę Bułgarskiej Republice Ludowej i wyrażam szczery żal z powodu swego postępowania, które było wynikiem wysokiego stanu napięcia nerwowego i przejawem chorobliwej ambicji inteligenckiej.

Wyrażając żal i skruchę w związku z dokonanymi przeze mnie jako wicepremiera i przewodniczącego Komitetu do Spraw Ekonomicznych i Finansowych przestępstwami, **godzącymi w dobro Bułgarii oraz w jej przyjazne stosunki z ZSRR i krajami demokracji ludowej**, proszę, o ile to jest możliwe, o uchylenie wyroku śmierci i zmianę wymierzonej mi kary na dożywotnie więzienie.

Wyrok Sądu Najwyższego uważam za absolutnie słuszny i odpowiadający interesom pokojowego rozwoju Bułgarii, interesom walki przeciwko imperializmowi anglo-amerykańskiemu i zakusom jego agentów — Tito i jego kliki, zdrajców socjalizmu — przeciwko terytorialnej integralności i suwerenności Bułgarii.

Uważam, że za wspaniałomyślność, którą by okazało w stosunku do mnie prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego, mógłbym odwdzięczyć się w ten sposób, że poświęciłbym całą resztę mego życia naprawieniu szkód, wyrządzonych przeze mnie narodowi bułgarskiemu i pracy na rzecz wielkiej sprawy zbudowania socjalizmu w naszym kraju pod przewodem Bułgarskiej Partii Komunistycznej

(—) Trajczo Kostow"

SOFIA PAP. Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego na posiedzeniu w dniu 16 bm. postanowiło: **Prośbę Trajczo Kostowa o ułaskawienie odrzucić z braku motywów, przemawiających za złagodzeniem kary.**

Wyrok w stosunku do zdrajcy stanu i szpiega Trajczo Kostowa **wykonany został w piątek, 16 grudnia 1949 roku.**

Wieczór artystyczny dla uczczenia 70 rocznicy urodzin generalissimusa Stalina

Wieczór artystyczny dla uczczenia 70 rocznicy urodzin tow. J. Stalina, o którym donosiliśmy w dniu wczorajszym, zapowiada się interesująco. Organizatorzy wieczoru — ORZZ, redakcja „Głosu Wybrzeża", Dyrekcja Polskiego Radia i Teatr „Wybrzeże" — dołożyli starań, by zarówno program (jak i niespodzianki!) spotkały się z uznaniem zaproszonych przodowników pracy, racjonalizatorów i korespondentów gazety.

Przypominamy, że wieczór odbędzie się we we wtorek, dnia 20 b. m. o godzinie 18.30 w Teatrze Wielkim we Wrzeszczu. Wykonawcami będą: orkiestra Franciszka Ksawerego Bujalskiego, chór „Moniuszko", Rajmund Wojniłło (baryton) i artyści Teatru „Wybrzeże"; Kira Pepłowska, Tadeusz Gwiazdowski i Jerzy Śliwa.

Każde zaproszenie ważne jest na 2 osoby.

LISTA NAGRODZONYCH

Zaszczytne wyróżnienie uczonych Wybrzeża profesorów - Cebertowicza, Hubera i Nowackiego

Z kolei nastąpił akt wręczenia nagród, które otrzymali:

I nagroda: Inż. **R. Cebertowicz,** prof. Politechniki Gdańskiej — za opracowanie metody umacniania gruntu na drodze elektroosmotycznej; dr **J. Dembowski,** prof. U. Ł. dyrektor Instytutu Biologii Doświadczalnej im. Nenckiego — za całokształt działalności naukowej; inż. **T. Hobler** — za wynalazki i patenty z dziedziny produkcji związków azotowych; dr inż. **T. M. Huber,** prof. Politechniki Gdańskiej — za całokształt działalności; dr **R. Kozłowski,** prof. Uniw. Warszawskiego — za dzieło „Graptolity i parę nowych grup zwierzęcych trzeciorzędu polskiego"; dr inż. **A. Krupkowski,** prof. Akademii Górniczo-Hutniczej — za całokształt prac w dziedzinie metalurgii; dr **B. Nowakowski,** rektor Akademii Lekarskiej w Bytomiu — za całokształt prac w dziedzinie higieny pracy i medycyny zawodowej; dr **W. Sierpiński,** prof. U. W. — za całokształt pracy; dr **W. Szafer,** prof. U. W. — za całokształ pracy w dziedzinie botaniki i paleobotaniki; dr inż. **F. K. Szelągowski,** prof. Politechniki Warszawskiej — za opracowanie szeregu projektów wielkich mostów (mostu średnicowego i śląsko-dąbrowskiego); dr inż. **T. Urbański,** prof. Politechniki Warsz. — za opracowanie w skali laboratoryjnej, półtechnicznej i przemysłowej produkcji garbników syntetycznych z odpadków surowców krajowych oraz — nagrodę specjalną — inż. **S. Bartoszewicz** — za opracowanie nowej techniki wyrobów ceramiki budowlanej.

II nagrodę: dr K. Borsuk, prof. U. W. — za całokształt pracy; dr **J. Konorski,** prof. U.Ł. — za całokształt prac w dziedzinie neurofizjologii i biopsychologii; dr **J. Kovats** — za opracowanie nowej metody fermentacyjnego otrzymywania butanolu, acetonu i kwasu cytrynowego z melasy; dr **K. Kuratowski,** prof. U. W. dyr. Państw. Inst. Matem. — za całokształt pracy; dr **S. Mazur,** prof. U. W. — za całokształt pracy; dr inż. **W. Nowacki,** prof. Politechniki Gdańskiej — za działalność naukową w dziedzinie elasto-mechaniki; dr **Paluch,** prof. U. Ł. — za prace w dziedzinie higieny pracy; inż. **W. Szymanowski,** prof. Politechniki Warszawskiej — za opracowanie szeregu nowoczesnych konstrukcji obrabiarkowych.

2 nagrodę otrzymały poza tym zespoły: prof. **M. Dębicki,** inż. **Z. Grzonkowski,** inż. **Z. Okołow,** inż. **Z. Rytel,** prof. inż. **Jan Werner,** prof. inż. **Jerzy Werner,** inż. **A. Rummel** — za opracowanie konstrukcyjne i produkcyjne pierwszego polskiego samochodu ciężarowego.

Zespół: dr **M. Jeżewski,** prof. Akad. Górniczo-Hutniczej, dr. inż. **I. Szklarski,** prof. Akad. Górniczo-Hutniczej — za opracowanie metody elektromagnetycznego sprawdzania lin stalowych oraz zespół — inż. **T. Kossowski,** inż. **R. Sobolski** — za konstrukcyjne, fabrykacyjne i przemysłowe opracowanie dźwigów portowych.

Nadto wyróżnienia za nowatorskie prace w niektórych dziedzinach nauk humanistycznych otrzymali: dr. **N. Assorodobraj,** prof. U. Ł. — za studia poświęcone sprawie klasy robotniczej, dr **M. Dłuska,** prof. U. J. — za prace w dziedzinie teorii wiersza polskiego, dr **S. Kieniewicz,** prof. U. W. — za studia nad początkiem Państwa Polskiego; dr. **G. Łabuda,** doc. U. P. oraz dr **A. Schaff,** prof. U. W. — za całokształt prac naukowych.

Wysokość nagród wynosi od 300.000 do 500.000 zł. Po akcie wręczenia nagród zabrali głos w imieniu odznaczonych prof. R. Kozłowski i inż. Z. Okołow, zapewniając o ich niezłomnej woli oddania całej wiedzy i pracy na usługi Polski Ludowej, kroczącej ku socjalizmowi.

Ku czci 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina

DZIEŃ PRACY STALINOWSKIEJ załóg robotniczych Wybrzeża

ZOB „Daimon"

W fabryce ZOB „Daimon" prowadzone są przygotowania do Dnia Pracy Stalinowskiej. W związku z tym przodownicy pracy oddziału produkcji puszek wezwali do współzawodnictwa w dniu 20 bm. załogę tłoczni. Kierownictwo fabryki przygotowało surowce i wszystkie narzędzia, aby ułatwić robotnikom wykonanie zobowiązania.

Robotnicy portowi

W porcie Gdańska i Gdyni odbyły się zebrania przedstawicieli wszystkich instytucji i przedsiębiorstw, współpracujących przy ekspedycji towarów w porcie. Tematem obrad było przygotowanie portów do Dnia Pracy Stalinowskiej, w którym robotnicy portowi postanowili przekroczyć dotychczasowe swoje rekordy dziennego przeładunku. Załogi portowe wspólnie z kolejarzami i celnikami chcą doprowadzić w tym dniu obsługę statków do najwyższej sprawności.

Zakłady dziewiarskie

W Dniu Pracy Stalinowskiej dziewiarki gdańskie zwiększą swoją wydajność pracy od 10—15%. Równocześnie poczynią one wysiłki, by zmniejszyć ilości braków w produkcji. Uzyskane osiągnięcia będą wzorem w dalszej pracy produkcyjnej.

30 obrazów i rzeźb dla świetlic

Plastycy gdańscy dla uczczenia 70 rocznicy urodzin tow. Stalina przeznaczyli 30 obrazów i rzeźb dla świetlic robotniczych w Gdańsku i postanowili zacieśnić współpracę z plastykami — amatorami.

POTĘŻNA MANIFESTACJA MIŁOŚCI i WIERNOŚCI
dla Wodza i Nauczyciela pracujących mas
Fala przygotowań na całym świecie
do 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina

Do Moskwy płyną ze wszystkich krańców świata dary i listy pełne czci i miłości do Stalina — Wodza całej postępowej ludzkości. Imię Józefa Stalina znajduje się dzisiaj na ustach setek milionów prostych ludzi, pragnących szczęścia i pokoju.

„Życzymy Ci, byś prowadził jeszcze przez długie lata Twój kraj po szlaku sprawiedliwości i wolności, byś dzięki wiedzy postawionej w służbie ludu i pokoju, tworzył coraz więcej szczęścia" — te oto słowa zapisali prof. Joliot-Curie i Irena Joliot-Curie w Złotej Księdze, którą intelektualiści francuscy prześlą Stalinowi w dniu Jego urodzin.

W ostatnich depeszach o przebiegu przygotowań do uroczystości 70-lecia urodzin Józefa Stalina, nadchodzących z całego świata — czytamy:

CZECHOSŁOWACJA

W całym kraju odbywają się uroczyste wiece i akademie, poświęcone Stalinowi — bojownikowi o pokój i postęp. Setki tysięcy pracujących wstępuje w szeregi Towarzystwa Przyjaźni Czechosłowacko-Radzieckiej.

Dziesiątki zakładów przemysłowych melduje o przedterminowym wykonaniu zobowiązań, podjętych we współzawodnictwie na cześć 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

WĘGRY

Cały pracujący lud węgierski pragnie uczcić dzień urodzin wielkiego Stalina nowymi sukcesami, produkcyjnymi oraz pogłębieniem wiadomości o życiu i działalności Stalina, którego imię stało się symbolem sprawiedliwości społecznej.

Organizacje kobiece postanowiły otoczyć szczególną opieką pomniki ku czci bohaterskich żołnierzy radzieckich i zorganizować wieczory poświęcone Józefowi Stalinowi.

RUMUNIA

W całym kraju odbywają się liczne wiece i akademie z udziałem milionowych rzesz obywateli rumuńskich, poświęcone zbliżającemu się jubileuszowi.

W Rumuńskiej Akademii Nauk odbyła się uroczysta sesja jubileuszowa, w czasie której odczyt pt. „Stalin — koryfeusz nauki" wygłosił przewodniczący prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego prof. Parhon.

BUŁGARIA

Przygotowania do uroczystości 70-lecia urodzin Józefa Stalina zbiegają się w Bułgarii z przygotowaniem do wyborów.

Miasta, wsie i osiedla przemysłowe przybrały odświętny wygląd. Gmachy przybrane są wielkimi portretami Stalina, Dymitrowa i Kolarowa. Tysiące transparentów i haseł wzywa ludność do uczczenia wielkiego jubileuszu przez głosowanie na listy Frontu Ojczyźnianego. W wielu miastach odbyły się masowe wiece, przebiegające pod hasłem: „Zwycięstwo Frontu Ojczyźnianego w wyborach będzie najwspanialszym darem dla wielkiego Stalina".

ALBANIA

W całym kraju odbywają się uroczyste akademie, zebrania masówki i wiece, poświęcone życiu i działalności Józefa Stalina.

W Tiranie otwarta została wystawa podarunków albańskich mas pracujących dla wodza sił postępu i pokoju.

NIEMCY

Z całych Niemiec napływają dalsze podarki dla generalissimusa Józefa Stalina. **Organizacje społeczne przesyłają wielkiemu solenizantowi depesze gratulacyjne, w których przekazują gorące życzenia długich lat zdrowia dla szczęścia całej postępowej ludzkości.**

W najbliższych dniach ukaże się pierwszy tom dzieł Stalina w języku niemieckim.

Z zachodnich Niemiec napływają niezliczone listy i podarki dla generalissimusa Stalina.

W zachodnich Niemczech grupy robotników wykonują zespołowo dary dla Józefa Stalina. Utworzyły się specjalne koła kobiece, przygotowujące upominki urodzinowe.

WŁOCHY

Z okazji 70-lecia urodzin Stalina odbędzie się w Rzymie w teatrze Adriano uroczysta akademia, na której przemawiać będzie sekretarz generalny Włoskiej Partii Komunistycznej Palmiro Togliatti.

FINLANDIA

Z inicjatywy Towarzystwa Finlandia — ZSRR odbyła się w miejscowości Turku uroczysta akademia, poświęcona 70-leciu urodzin Józefa Stalina.

Referat na temat „Stalin a Finlandia" wygłosił pisarz Armas Eljkja, podkreślając, że **Stalin konsekwentnie prowadzi walkę o równouprawnienie i niepodległość dużych i małych narodów, a w tej liczbie i Finlandii".**

FRANCJA

Z całej Francji napływają w dalszym ciągu dary francuskich mas pracujących dla Józefa Stalina.

Złota Księga, która intelektualiści francuscy prześlą Stalinowi w dniu Jego urodzin, zawiera między in. list prof. Joliot-Curie i Ireny Joliot-Curie z życzeniami owocnej pracy dla dobra pokoju. W Złotej Księdze znajdują się również nadesłane z całego kraju deklaracje, listy, fotografie, rysunki i dokumenty.

CHINY

Stolica Chin Ludowych — Pekin przygotowuje się do uroczystych obchodów 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W zakładach przemysłowych, jednostkach wojskowych, szkołach i uniwersytetach odbywają się uroczyste akademie, wiece i zebrania. W Pekinie i Szanghaju ukazały się w języku chińskim prace Stalina o rewolucji chińskiej.

ŻYCZENIA KC PZPR
dla Centralnej Szkoły Partyjnej
w 5-lecie jej działalności

Do
Dyrekcji CENTRALNEJ SZKOŁY PARTYJNEJ
w Łodzi

Komitet Centralny PZPR pozdrawia dyrekcję, wykładowców, słuchaczy i wszystkich pracowników Szkoły Centralnej w związku z pięcioletnią rocznicą jej działalności.

W ciągu tych pięciu lat Centralna Szkoła wyrosła ideologicznie i okrzepła organizacyjnie, przebywając drogę rozwoju od krótkoterminowych kursów do rocznej szkoły sekretarzy powiatowych, dającej im systematyczny wykład podstaw marksizmu-leninizmu.

Szkoła partyjna pracuje na niezmiernie ważnym odcinku marksistowsko-leninowskiego szkolenia kadr partyjnych, odcinku, który dziś decyduje o wykonaniu wielkich zadań partii w walce o budownictwo socjalizmu, w walce o podniesienie ideologicznego poziomu partii i wzmożenie jej organizacyjnej sprawności.

Wszechstronne czerpanie z doświadczeń WKP(b) w dziedzinie marksistowsko-leninowskiego szkolenia aktywu partyjnego i równoczesne wiązanie nauki i pracy słuchaczy z praktyczną działalnością partii zapewni szkole wypełnienie postawionych przed nią nowych odpowiedzialnych zadań.

Komitet Centralny wierzy, że kolektyw Centralnej Szkoły Partyjnej w Łodzi, który wykazał dużą ofiarność w dotychczasowej pracy, ze wzmożoną aktywnością będzie realizował te zadania i przesyła całemu kolektywowi szkoły życzenia dalszej owocnej pracy nad marksistowsko-leninowskim wychowaniem kadr partyjnych.

Sekretarz Komitetu Centralnego
Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
B. ZAMBROWSKI.

Rekordy produkcyjne - dalsze zobowiązania - depesze gratulacyjne

Twórczym czynem dla dobra ojczyzny
lud polski czci wielkiego Jubilata

WARSZAWA (PAP). Z całego kraju napływają dalsze meldunki o wykonaniu zobowiązań oraz o podejmowaniu nowych czynów dla uczczenia 70 rocznicy urodzin generalissimusa Józefa Stalina. Masowo zgłaszają swój udział w Dniu Pracy Stalinowskiej robotnicy i młodzież.

Setki dalszych listów i darów urodzinowych wyrażają głębokie uczucie miłości i czci narodu polskiego dla wodza obozu pokoju i postępu — Józefa Stalina.

Ze Śląska donoszą, iż górnicy kopalni im. Wieczorka, którzy pierwsi rzucili hasło uczczenia dnia urodzin Józefa Stalina wzmożoną pracą, wykonali w listopadzie br. plan produkcji w 106,7 proc. zamiast zaplanowanych 106 proc.

Mistrz szybkich wytopów huty „Kościuszko" — Władysław Truchan **postanowił pobić swój dotychczasowy rekord wytopu stali, wynoszący 4 godziny. W dniu 9 grudnia Truchan dokonał wytopu w ciągu 3 godzin 40 minut.**

W gliwickich Zakładach Urządzeń Technicznych przodownik pracy Władysław Muszyński **zamiast zaplanowanych 115 proc. normy w listopadzie wykonał 120 proc. normy.**

Z Pomorza meldują: robotnicy Państwowych Zakładów Chemicznych, realizując swe zobowiązanie **dadzą w grudniu br. 300 ton mydła i 150 ton proszku do prania ponad plan. Załoga osiągnęła nienotowaną dotychczas wydajność. Średnie wykonanie planu produkcji mydła utrzymuje się na poziomie 140 proc. zaś proszku — 150 proc.**

Pracownicy drogowi w Wałczu, **podnieśli wydajność pracy o 10 proc.**

Pracownicy Zjednoczenia Energetycznego okręgu białostockiego, **zelektryfikowali w ciągu jednego dnia wieś Augustowo w pow. bielsko-podlaskim.**

Listy z życzeniami i zobowiązaniami

17 bm. wpłynęło wiele listów do Józefa Stalina. Podajemy urywki niektórych z tych listów.

Rektor PWSP A. Dobrowolski

„Uzyskane dzięki Waszym wskazówkom zdobycze naukowe pedagogiki, jak również wszystkie zdobycze nauki radzieckiej, stają się w coraz silniejszym stopniu podstawą wychowania i wykształcenia przyszłych kadr nauczycielstwa polskiego".

„Mając stale w pamięci Waszą walkę i Wasze zwycięstwo pragnę zapewnić Was, że wraz z zespołem dołożymy wszelkich starań, by Państwowa Wyższa Szkoła w Gdańsku wychowała i kształciła młodzież Polski Ludowej na nieustępliwych bojowników i budowniczych socjalizmu w myśl naukowych podstaw leninizmu, rozwiniętego Waszym geniuszem".

Prorektor Politechniki Gdańskiej dr inż. Nowacki

„Ze świadomością, że pracujemy dla rozwoju naszej ojczyzny i dla ogólnoludzkiego postępu dążymy według Waszych wskazań do tego aby nauka nasza śmiało burzyła okowy, by cechowała ją śmiałość odwaga i nierozerwalna więź z ludem, by choć w części odznaczała się ona tym właśnie czego wspaniałym przykładem jest Wasze życie i walka.

Prorektor A. L. w Gdańsku dr K. Rowiński

„W polskiej służbie zdrowia coraz wyraźniej zaznaczają się wpływy tego Państwa, którego budowniczym wespół z Leninem jesteś Ty, Stalinie. I my, krocząc na drodze ku socjalizmowi, przekształcamy naszą służbę zdrowia na służbę społeczną, której jedynym celem jest dobro człowieka. Staramy się wstąpić na drogę, po której Ty, Stalinie, prowadzisz całą postępową ludzkość".

Dyrektor teatrów „Wybrzeże" St. Kwaskowski

„Wielkiemu i genialnemu Towarzyszowi Józefowi Stalinowi w dniu 70 rocznicy Jego urodzin w imieniu własnym oraz artystów i pracowników Państwowych Teatrów „Wybrzeże" w Gdańsku, Gdyni i Sopocie składam serdeczne życzenia dalszych pomyślnych lat życia dla pokoju światowego i zwycięstwa idei socjalizmu".

POCIĄG Z DARAMI
przejechał przez Elbląg

W dniu wczorajszym przejechał przez Elbląg do ZSRR pociąg z darami, polskiej klasy robotniczej dla generalissimusa Stalina.

14 wagonów, przepełnionych darami, zostało udekorowanych czerwonymi transparentami z białymi napisami w językach polskim i rosyjskim. Wszystkie wagony udekorowano poza tym girlandami z zieleni. Na przodzie lokomotywy, wykonanej w Polsce, umieszczono olbrzymi portret Jubilata.

Do granicy radzieckiej pociąg z darami polskiego świata pracy konwojują nasi kolejarze, na granicy zaś obsługę pociągu przejmą kolejarze radzieccy. (cz)

Przemysł energetyczny wykonał plan 3-letni

WARSZAWA PAP. Do dnia 12 bm. tj. na 19 dni przed terminem zakłady wytwórcze podległe Centralnemu Zarządowi Energetyki, wykonały 3-letni globalny plan produkcji.

Mao-Tse-Tung przyjęty na Kremlu

MOSKWA PAP. 16 grudnia przewodniczący Rady Ministrów ZSRR Józef Stalin przyjął przewodniczącego Centralnego Rządu Chińskiej Republiki Ludowej Mao Tse Tunga.

Znów 2 Polaków zaginęło we Francji

PARYŻ PAP. W kołach polskich panuje poważne zaniepokojenie co do losu dwóch Polaków, aresztowanych przed kilku dniami przez policję francuską. Zginęli: pracownik konsulatu R. P. w Tuluzie, inspektor szkolny Ciemniakowski oraz ob. Magda.

Naprzód do walki o swobody demokratyczne!

Apel Międzynarodowej Konferencji w Warszawie
do robotników rolnych krajów kapitalistycznych

WARSZAWA (PAP). Obradująca w Warszawie Międzynarodowa Konferencja Pracowników Rolnych i Leśnych uchwaliła apel do organizacji związkowych całego świata. Apel głosi m. in.:

Drodzy towarzysze! My, delegaci Międzynarodowej Konferencji Pracowników Rolnych i Leśnych, utworzyliśmy Międzynarodową Organizację Pracowników Rolnych i Leśnych (departament zawodowy przy SFZZ, reprezentujący następujące kraje: **Włochy, Francję, Chiny, Niemcy, Polskę, Czechosłowację, ZSRR, Rumunię, Bułgarię, Albanię, Koreę, Brazylię, Tunis i Węgry).**

Konferencja przesyła serdeczne i gorące pozdrowienia wszystkim robotnikom rolnym i chłopom małorolnym krajów kapitalistycznych i zależnych i pracownikom leśnym, walczącym o swe prawa ekonomiczne i socjalne.

Międzynarodowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Pracowników Rolnych stawia przed sobą m. in. następujące zadania:

Zjednoczyć organizacje związkowe pracowników rolnych i leśnych całego świata w celu obrony ich interesów życiowych, — bronić i rozwijać prawa związkowe, ekonomiczne i socjalne, oraz demokratyczne swobody pracujących, organizować walkę w celu oswobodzenia pracujących z niewolniczych form wyzysku, aktywnie walczyć o pokój na całym świecie przeciwko podżegaczom do nowej wojny, przygotowywanej przez koła monopolistyczne Stanów Zjednoczonych i Anglii, popierać tworzenie różnych form ruchu spółdzielczego, zrealizować reformę rolną we wszystkich tych krajach, gdzie to jest konieczne.

Uczestnicy konferencji przekonani są o możliwości jak najszybszego wprowadzenia w życie tego obszernego programu. **Konieczne jest, aby dziesiątki milionów pracujących w gospodarce rolnej w Europie, Ameryce, Azji i Australii zwarły się w jeden front pod sztandarem SFZZ.**

Naprzód, pod sławnym sztandarem międzynarodowej solidarności klasy robotniczej! Niech żyje Światowa Federacja Związków Zawodowych!

* * *

Jak wynika ze złożonego w czasie konferencji sprawozdania komisji mandatowej międzynarodowe zrzeszenie skupia 6.571 tys. robotników rolnych i leśnych w krajach, reprezentowanych na konferencji. W liczbie tej nie uwzględniono związkowców chińskich, którzy w tej chwili dopiero organizują się.

W czasie konferencji uczestnicy obrad dokonali wyboru władz zrzeszenia. W skład komitetu administracyjnego weszli: **Jacakowa** — (Polska), **Barrouet** — (Francja), **Ilio Bossi** — (Włochy), **Waskow** — (ZSRR), **Tubenheim** — (Niemcy), **Stupka** — (CSR) oraz **Juan-Dżi-Ho** — (Chiny Ludowe). Pozostałe 6 miejsc w komitecie zarezerwowano dla przedstawicieli organizacji związkowych robotników rolnych i leśnych państw: Afryki, Ameryki Łacińskiej i innych krajów.

Konferencja ustaliła również siedzibę zrzeszenia na którą przewidziano Rzym.

Włoska Partia Komunistyczna
w walce o pokój i socjalizm
Referat Togliatti'ego na plenum KC partii

RZYM PAP. Jak już donosiliśmy — rozpoczęły się w Rzymie obrady Komitetu Centralnego Włoskiej Partii Komunistycznej. Referat pt. „Walka o pokój i jedność" — wygłosił Togliatti.

Togliatti stwierdził, że obecną sytuację międzynarodową znamionuje wzrost potęgi obozu socjalizmu i pokoju. Przesunięcie na korzyść sił postępu nastąpiło na skutek wzmocnienia potęgi ZSRR, konsolidacji politycznej i ekonomicznej krajów demokracji ludowej, zwycięstwa Chińskiej Republiki Ludowej, utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej i sukcesów partii komunistycznych w różnych krajach, w szczególności we Włoszech i Francji.

Togliatti podkreślił, że mimo to byłoby błędem przypuszczać, iż niebezpieczeństwo wojny zmniejszyło się. Sama struktura systemu kapitalistycznego prowadzi ku temu, że grupy imperialistyczne dążą do skompensowania swej słabości poprzez przyspieszenie przygotowań wojennych i w tej dziedzinie uczyniły one szereg kroków naprzód, jak tego dowodzi w szczególności decyzja uzbrojenia Niemiec. **Wynika z tego, że naszym głównym zadaniem jest nadal walka o pokój. Moment absolutnie niezbędny stanowi w tej walce jedność klasy robotniczej.**

Procesy przeciwko Rajkowi i Kostowowi odsłoniły szatański plan imperialistów, zmierzający do rozluźnienia spoistości szeregów socjalistycznych. **Fakt, że plan ten powiódł się w Jugosławii, nakazuje nam wzmożenie czujności, aby udaremnić penetrację wroga w nasze szeregi. Czujność ta jest częścią składową walki o jedność i pokój.**

Przechodząc do sytuacji wewnętrznej Włoch, Togliatti oświadczył, iż kraj odczuwa potrzebę głębokich reform politycznych.

Omawiając działalność Włoskiej Partii Komunistycznej, Togliattii stwierdził, iż **Włoska Partia Komunistyczna stanowi wielką i zwartą siłę.**

Na zakończenie Togliatti podkreślił konieczność dalszego rozwijania inicjatywy politycznej partii komunistycznej i wzmożenia walki o pokój, związanej na froncie wewnętrznym z walką o reformę rolną, o reformy strukturalne w przemyśle, przeciwko bezrobociu i obniżce stopy życiowej mas pracujących.

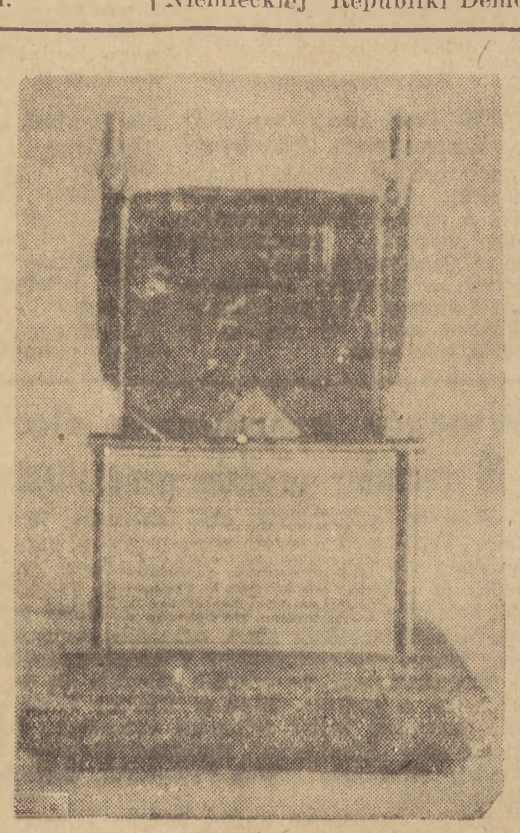

„Dla uczczenia 70-tej rocznicy urodzin tow. Stalina my, pracownicy Pomorskiej Fabryki Gazomierzy w Tczewie, wykonamy plan produkcyjny roku bieżącego w 120 proc.

Będziemy walczyć o dalsze wykonanie planów gospodarczych. My Polacy wspólnie z narodem radzieckim pod Twoim przewodnictwem, Towarzyszu Stalinie, utrwalać będziemy międzynarodowy pokój" —

Taki napis widnieje na modelu gazomierza daru robotników tczewskich dla tow. Stalina.

N. JELIZAROW

WIELKI KONTYNUATOR DZIEŁA LENINA

„Trudno sobie wyobrazić — mówił Sergiusz Kirow — postać olbrzyma, jakim jest Stalin. Od czasu, kiedy pracujemy bez Lenina, nie ma ani jednego punktu przełomowego w naszej pracy, ani jednej inicjatywy, ani jednego hasła, czy kierunku w naszej polityce, którego autorem nie byłby towarzysz Stalin. Cała zasadnicza praca — partia winna sobie to uświadamiać — odbywa się według wskazówek, z inicjatywy i pod kierownictwem towarzysza Stalina.

Potężna wola, ogromny talent organizacyjny tego wielkiego człowieka pozwalają partii dokonywać w porę historycznych zwrotów, związanych ze zwycięskim budownictwem socjalistycznym."

I.

Ogromna historyczna zasługa genialnego kontynuatora dzieła Lenina — Józefa Stalina polega na tym, że obronił on czystość nauki leninowskiej przed wszelkimi zamachami wrogów socjalizmu. W swej klasycznej pracy „Przyczynek do zagadnień leninizmu", Stalin zaznacza, że **„główną treścią leninizmu jest kwestia dyktatury proletariatu, opracowanie tej kwestii, jej uzasadnienie i skonkretyzowanie".**

Rozwijając naukę Lenina o właściwościach dyktatury proletariatu, Stalin opracował to zagadnienie, tworząc pełny i wyczerpujący system nauki o państwie socjalistycznym.

Józef Stalin zdemaskował i bezlitośnie rozgromił wrogów marksizmu-leninizmu, usiłujących wypaczyć naukę o dyktaturze proletariatu i negujących rolę kierowniczą klasy robotniczej i partii bolszewickiej w systemie dyktatury proletariatu.

Władza radziecka jest nową formą organizacji państwowej, zasadniczo różną od starej formy burżuazyjno-demokratycznej i parlamentarnej. Powstał nowy typ państwa, zapewniający większości władzę nad mniejszością i przystosowany do zadań całkowitego wyzwolenia mas spod wszelkiego ucisku i wyzysku.

Republika Rad jest — wskazuje Józef Stalin — „... **tą poszukiwaną i odnalezioną wreszcie formą polityczną, w której ramach musi być dokonane ekonomiczne wyzwolenie proletariatu, całkowite zwycięstwo socjalizmu".**

Uogólniając doświadczenie rewolucji socjalistycznej i pierwszych lat budownictwa socjalistycznego w okrążeniu kapitalistycznym, Józef Stalin obronił i rozwinął leninowską naukę **o zwycięstwie socjalizmu w jednym kraju,** uwydatnił znaczenie tego zagadnienia dla całej działalności praktycznej partii, natchnął lud wiarą w zwycięstwo socjalizmu, zapewnił całkowite rozgromienie ideologiczne trockizmu, jako głównego niebezpieczeństwa, stojącego na drodze dalszego zwycięskiego marszu do socjalizmu.

Wielka idea Lenina - Stalina o możliwości zwycięstwa socjalizmu w ZSRR opanowała masy i przekształciła się w potężną siłę materialną, dzięki której Związek Radziecki w ciągu krótkiego okresu historycznego — w ciągu 13-tu lat — pod kierownictwem wielkiego Stalina przeistoczył się w przodujące mocarstwo socjalistyczne.

II.

Lenin uczył partię i klasę robotniczą, że droga do socjalistycznej przebudowy gospodarki narodowej prowadzi poprzez uprzemysłowienie kraju, że bazą materialną socjalizmu może być jedynie ciężki przemysł, produkujący środki i narzędzia produkcji.

Opierając się na tych tezach Lenina, Józef Stalin opracował jasny i ściśle sprecyzowany program socjalistycznego uprzemysłowienia kraju.

Wielki budowniczy komunizmu, Józef Stalin, kierował bezpośrednio sprawą socjalistycznej przebudowy gospodarki narodowej kraju radzieckiego. Zgodnie z genialnymi koncepcjami Stalina opracowano pierwsze plany pięcioletnie budowy socjalizmu.

W okresie stalinowskich planów pięcioletnich (1928 — 1940) **Związek Radziecki przegonił główne państwa kapitalistyczne pod względem tempa rozwoju swego przemysłu i jego wyekwipowania w nowoczesny sprzęt techniczny.** Kraj radziecki stworzył własną, potężną bazę techniczną, zdolną do zmodernizowania wszystkich gałęzi gospodarki narodowej, bazę, która zapewniła mu całkowitą niezależność techniczno-gospodarczą od świata kapitalistycznego.

Jednym z najtrudniejszych zadań dyktatury klasy robotniczej w kraju drobnych gospodarstw chłopskich jest socjalistyczna przebudowa rolnictwa. Lenin wysunął spółdzielczy plan wciągnięcia chłopstwa do budownictwa socjalistycznego.

Stalin — mądry twórca ustroju kołchozowego, biorąc za punkt wyjścia powyższe wskazania Lenina opracował i wcielił w życie teorię kolektywizacji rolnictwa. W ciągu kilku lat setki tysięcy kołchozów pokryły kraj radziecki. Dziesiątki milionów chłopów mało i średniorolnych wkroczyły zdecydowanie i bezpowrotnie na drogę socjalizmu.

Związek Radziecki stał się krajem przodującego, największego, najbardziej zmechanizowanego rolnictwa na świecie.

Jednym z najważniejszych zagadnień budownictwa socjalistycznego było wychowanie przez państwo radzieckie własnych kadr.

Józef Stalin wychował liczne kadry dla wszystkich dziedzin działalności państwowej, gospodarczej i kulturalnej. Kraj radziecki wychował własną inteligencję, pochodzącą ze środowiska robotniczego i chłopskiego, bezgranicznie oddaną narodowi i sprawie komunizmu.

W Związku Radzieckim utrwalił się ustrój socjalistyczny, nie znający ani kryzysów, ani bezrobocia, zapewniający stały wzrost dobrobytu i poziomu kulturalnego mas pracujących.

III.

Uogólniając doświadczenia budownictwa socjalistycznego w ZSRR, **Józef Stalin uzasadnił możliwość zbudowania komunizmu w kraju radzieckim w warunkach okrążenia kapitalistycznego.**

Na XVIII Zjeździe WKP(b) Józef Stalin wysunął wielkie zadanie historyczne: **dogonić i przegonić główne kraje kapitalistyczne pod względem rozmiarów produkcji przemysłowej na głowę ludności i w ten sposób stworzyć materialną bazę komunizmu.**

Trzeci pięcioletni plan rozwoju gospodarki narodowej ZSRR miał się stać szczególnie ważnym etapem w realizacji tego zadania. Ale twórcza praca narodów ZSRR została przerwana na skutek zdradzieckiej napaści Niemiec hitlerowskich.

Józef Stalin stanął wtedy na czele radzieckich sił zbrojnych, na czele walki narodu radzieckiego przeciwko Niemcom hitlerowskim i ich sojusznikom.

Genialny wódz i strateg natchnął entuzjazmem front i zaplecze, skierował ich siły do walki o rozgromienie wroga, poprowadził kraj radziecki do wspaniałego zwycięstwa.

Po zwycięskim zakończeniu Wielkiej Wojny Narodowej naród radziecki z ogromną energią i entuzjazmem przystąpił do realizacji powojennego stalinowskiego planu pięcioletniego odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej ZSRR. Wyniki trzech lat i 9 miesięcy powojennej pięciolatki świadczą o dalszym rozkwicie sił gospodarczych Związku Radzieckiego. **Przekroczono przedwojenny poziom rolnictwa, produkcja globalna przemysłu przekroczyła w październiku 1949 roku o przeszło 50 proc. poziom przeciętnej produkcji miesięcznej 1940 roku.** Realizuje się pomyślnie stalinowski plan przekształcenia przyrody. Wybitne sukcesy osiągnięto na polu nauki, kultury i sztuki. Wymowną ilustracją potężnego rozwoju radzieckiej nauki i techniki są sukcesy ZSRR w dziedzinie produkcji energii atomowej, która w rękach ludzi radzieckich staje się potężnym środkiem niebywałego postępu technicznego i szybkiego wzrostu sił wytwórczych kraju.

Wódz, nauczyciel i przyjaciel narodu radzieckiego troszczy się po ojcowsku o stały wzrost dobrobytu mas pracujących.

Masy pracujące Związku Radzieckiego widzą w postaci Stalina, swego ukochanego, mądrego nauczyciela, troskliwego przyjaciela, będącego ucieleśnieniem najlepszych cech narodu, jego potęgi i wielkości. Pod mądrym kierownictwem Wielkiego Stalina narody ZSRR kroczą pewnie naprzód do triumfu komunizmu.

IV.

Pod kierownictwem wielkiego chorążego i orędownika pokoju między narodami Józefa Stalina, Związek Radziecki prowadzi konsekwentnie i wytrwale pokojową politykę zagraniczną, wzmacnia przyjazne stosunki z miłującymi pokój państwami, demaskuje bezustannie prowokatorów i podżegaczy wojennych.

Kraj radziecki jest szermierzem i ostoją pokoju, jest awangardą narodów walczących o trwały pokój i swobody demokratyczne.

Pod sztandarem pokoju zespalają się setki milionów ludzi. Po raz pierwszy w historii ludzkości powstał zorganizowany front pokoju, na którego czele stoi Związek Radziecki. **Stalin — twórca międzynarodowego frontu pokoju, rozniecił w sercach wszystkich prostych ludzi kuli ziemskiej płomień niezachwianej wiary w wielkość, słuszność i konieczność walki o pokój, o niezawisłość narodów, o demokrację, o socjalizm.**

Historia świata kroczy drogami, które przewidzieli i nakreślili koryfeusze nauki, wielcy wodzowie ludzkości pracującej — Lenin i Stalin. **Każdy dzień potwierdza słuszność i żywotność ich nauk o drogach rozwoju społeczeństwa, o nieuchronnej zagładzie kapitalizmu, o nieuniknionym zwycięstwie i triumfie komunizmu.**

Nauki Lenina i Stalina — jak potężny reflektor — oświetlają ludzkości pracującej drogę do wybawienia z niewoli kapitalistycznej, do wybawienia z nędzy, głodu i wojen imperialistycznych. Przykład narodów ZSRR, które pod kierownictwem wielkiego Stalina osiągnęły zwycięstwo socjalizmu i obecnie budują społeczeństwo komunistyczne, wskazuje masom pracującym wszystkich krajów niezawodną drogę do wyzwolenia spod panowania plutokracji i imperializmu, drogę do trwałego pokoju, swobody i szczęścia.

Budowniczy socjalistycznego przemysłu ZSRR

Związek Radziecki kraj zwycięskiego socjalizmu, jest krajem najbujniejszego rozkwitu przemysłu. Historia ludzkości nie zna tak fantastycznego rozwoju ekonomicznego, tak fantastycznego tempa unprzemysłowienia kraju, jak to, które zrealizował Związek Radziecki w okresie stalinowskich pięciolatek.

Błędem byłoby sądzić, że przemysł w ZSRR powstał i rozwijał się żywiołowo, co jest zjawiskiem tak charakterystycznym dla przemysłu państw kapitalistycznych. Przeciwnie — **rozwijał się on planowo i zgodnie z naukowymi założeniami. Wspaniała, przewodząca nauka marksistowsko-leninowska, kierownicza rola awangardy klasy robotniczej ZSRR, partii bolszewickiej, pod wodzą genialnego Stalina, entuzjazm mas i głębokie umiłowanie socjalistycznej ojczyzny — oto zasadnicze czynniki, które potrafiły dokonać cudownej przemiany zacofanej ekonomicznie Rosji carskiej w potężne uprzemysłowione, przodujące państwo świata.**

Kiedy po zwycięskim ukończeniu wojny z interwentami i wewnętrzną kontrrewolucją, po zaleczeniu ran i zniszczeń wojny domowej — partia bolszewicka w oparciu o naukę Stalina o socjalistycznym uprzemysłowieniu kraju postawiła przed klasą robotniczą zadanie rozbudowy przemysłu — trockiści, bucharinowcy, Zinowiew i Kamieniew, cała zgraja zdrajców, kapitulantów i restauratorów kapitalizmu, rozpoczęła atak na partię, przeciwstawiając się stalinowskiemu planowi uprzemysłowienia kraju, zmierzając do obezwładnienia go i wydania na łup imperialistycznym grabieżcom. **Dzięki genialnej dalekowzroczności i nieugiętości tow. Stalina zdemaskowano i unicestwiono tych nikczemnych wrogów socjalizmu.**

Stworzenie z ZSRR potężnego bastionu przemysłowego jest bezpośrednią zasługą Wielkiego Stalina. On to bowiem, opierając się na wskazaniach Lenina opracował naukowy plan uprzemysłowienia ZSRR i na wszystkich etapach kierował wprowadzeniem go w życie. On był twórcą i kierownikiem realizacji stalinowskich pięciolatek, które zasadniczo zmieniły strukturę ekonomiczną kraju.

Tow. Stalin zanalizował wszechstronnie właściwości radzieckiego systemu uprzemysłowienia, ujawnił podstawowe różnice między nim, a kapitalistycznym rozwojem przemysłowym. Tow. Stalin w walce z prawicowymi zdrajcami socjalizmu zdemaskował ich machinacje, które głosząc hasło „perkalikowego uprzemysłowienia" tzn. rozwoju przemysłu lekkiego kosztem przemysłu ciężkiego, zmierzały do uzależnienia Związku Radzieckiego od kapitalistycznego otoczenia. **Tow. Stalin wykazał, że jedynie potężny rozwój przemysłu ciężkiego i własnego budownictwa maszyn stwarza materialną podstawę socjalizmu i zapewnia ZSRR niezależność od państw kapitalistycznych.**

W przeciwieństwie do krajów kapitalistycznych, których przemysł rozwija się dzięki grabieżom kolonialnym, kontrybucjom wojennym i bezlitosnemu wyzyskowi mas pracujących — **uprzemysłowienie socjalistyczne opiera się na społecznej własności środków produkcji, na gromadzeniu i oszczędzaniu dóbr wytwarzanych przez radzieckich robotników i chłopów.**

Uprzemysłowienie socjalistyczne jest jednocześnie nierozerwalnie związane ze stałą poprawą bytu mas pracujących.

„Jeśli by życie moje nie było poświęcone sprawie klasy robotniczej — uważałbym je za bezcelowe" — oto słowa tow. Stalina, oto stosunek wielkiego wodza klasy robotniczej do ludzi pracy.

Tow. Stalin naukowo uzasadnił konieczność szybkiego tempa uprzemysłowienia ZSRR. W warunkach otoczenia kapitalistycznego i ciągłej groźby interwencji wiszącej nad krajem Rad — zacofanie ekonomiczne groziło śmiertelnym niebezpieczeństwem. **„Pozostaliśmy w tyle o 50—100 lat. Musimy przebiec tą odległość w ciągu lat 10-ciu. Albo tego dokonamy, albo zostaniemy zgnieceni"** — mówił tow. Stalin. Jak proroczo brzmią te słowa wypowiedziane w roku 1931, na 10 lat przed najazdem hord hitlerowskich na Związek Radziecki.

Zwracając się do szerokich mas pracujących młodego państwa socjalistycznego tow. Stalin mówił: **„Czyż chcecie, aby naszą ojczyznę socjalistyczną pokonano i by utraciła swoją niepodległość?"** — i czując za sobą poparcie całego narodu radzieckiego powiedział: **„Jeśli tego nie chcecie, musicie w najkrótszym czasie zlikwidować jej zacofanie i rozwinąć prawdziwie bolszewickie tempo w budownictwie jej gospodarki socjalistycznej. Innej drogi nie ma".**

Idąc po tej linii tow. Stalin wskazywał na ogromne znaczenie spontanicznego ruchu, który objął cały naród radziecki — ruchu socjalistycznego współzawodnictwa pracy.

Współzawodnictwo socjalistyczne, uczył tow. Stalin, jest wyrazem rewolucyjnej samokrytyki mas, opartej na twórczej inicjatywie milionów pracujących. Współzawodnictwo socjalistyczne jest areną walki nowego ze starym, walki, w której nowe odnosi zwycięstwo nad starym, utrwalając postępowe metody pracy. Na wezwanie Stalina odpowiedział cały naród radziecki. Cały naród radziecki skupił się wokół partii Lenina — Stalina i bohaterskim wysiłkiem pracy wzniósł socjalistyczną swą ojczyznę na niebywałe dotąd wyżyny. Współzawodnictwo socjalistyczne, które wzniecało entuzjazm i inicjatywę milionowych mas pracujących stało się prawem gospodarczego rozwoju społeczeństwa socjalistycznego i jednym z podstaw zwycięstwa dzieła uprzemysłowienia ZSRR.

Wielkie zwycięstwo nad hitlerowskim najeźdźcą wykazało, jak słuszną była droga, po której Stalin powiódł Związek Radziecki i do jakiej go doprowadził potęgi.

Potężny, uprzemysłowiony Związek Radziecki pod wodzą partii bolszewickiej z wielkim nauczycelem mas pracujących całego świata tow. Stalinem na czele — stał się niezwyciężoną twierdzą pokoju, barierą nie do przebycia dla nowych imperialistycznych podżegaczy wojennych.

G. ALEF

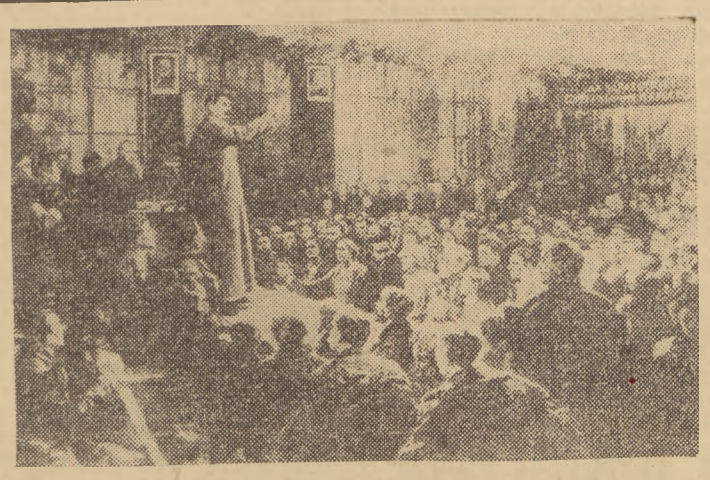

Józef Stalin przemawia w fabryce „Dynamo" 7 listopada 1924 r. (wg obrazu A. Morawa)

„DROGA STALINA"

Podajemy fragment wspomnień Aleksandra Hawryluka z sanacyjnej katowni Berezy, drukowanych w tygodniku „Odrodzenie".

Już zieleniły się płaskie pola naszej Berezy, i po każdym deszczu wypełzały z ziemi miliony dżdżownic.

Już odebrano nam płaszcze.

Już zniknął wilczy apetyt wiecznie marznącego organizmu i podczas obiadu nikt nie podstawiał miski, aby otrzymać resztki porcji chorego towarzysza.

Tortura chłodu i głodu ustąpiła miejsca torturze upału i pragnienia.

Karcer Berezy był teraz stale przepełniony. Nie dlatego, iżby zwiększyła się liczba wykroczeń, lecz po prostu dlatego, że teraz można było na długo pakować tam ludzi, zimą zaś człowiek zamarzłby tam na śmierć.

Karcer Berezy: osiem dołów kamiennych wśród pola, osiem celek, ogrodzonych drutem kolczastym, osiem grobów bez jednego promienia światła.

Karcer Berezy: wrzucano tam wpółubranego człowieka na dni siedem. Dawano na dwie osoby maleńki kawałek chleba i, aby nie pozwolić człowiekowi zasnąć, dozorcy dniem i nocą stukali butami co godzinę do drzwi i trzeba się było odzywać. Jeszcze sprawniejszy sposób: dozorca wchodzi do celi i każe wam tańczyć. Jeśli nie chcecie, bije was pałką. Jeśli nie możecie, bije was pałką. Jeśli upadacie, bije was pałką.

*Karcer Berezy: wrzucano tam ludzi

GŁOS KOBIET

Radosna, świąteczna praca...

Osmolone, okaleczone pociskami artyleryjskimi kikuty drzew nie sterczą już żałośnie, cmentarnie. Na ich miejscu wyrósł młody puszysty zagajnik, rozświegotany głosami ptactwa. Usypisko gruzów wyparła lśniąca wstęga asfaltowej jezdni, po której płynie długi, nieprzerwany sznur pojazdów, a w której — nocą — przeglądają się rzędy świetlistych latarń. W oknach nowego mieszkania młoda robotnica zawiesza białe firanki i ustawia doniczki z kwiatami. Do fabryki nadeszły nowe krosna polskiej produkcji — będzie się na nich prędzej, piękniej tkało uzbekistańską bawełnę. Z głośnika radiowego w wiejskiej świetlicy płyną dźwięki muzyki, a nad kolorowym elementarzem pochylają się wspólnie: kilkuletni, rumiany wnuczek i babcia staruszka, pracowicie sylabizując...

To całe nowe życie, jakie zakwitło na naszej ziemi, cała twórcza praca i cała radość zwykłego, prostego człowieka, to wszystko — wie o tym dobrze każda polska kobieta — stało się możliwe dzięki ofierze krwi żołnierza radzieckiego i dzięki przyjaźni, jaką obdarzają nas narody ZSRR. To wszystko mamy do zawdzięczenia temu, że na dalekim Kremlu czuwa nad postępem i pokojem świata — generalissimus Stalin.

I dlatego miłością, wdzięcznością, przywiązaniem biją serca kobiet polskich dla swego wielkiego przyjaciela, opiekuna i obrońcy. I dlatego dzień jego urodzin jest dniem radosnego święta, dniem w którym każda kobieta pragnie wyrazić generalissimusowi Stalinowi, jak bardzo jest jej drogi i bliski.

Z całej Polski napłynęły dla towarzysza Stalina urodzinowe dary. I codziennie płyną tysiące listów, depesz, gratulacji, zobowiązań.

Uczestniczki kursu dla analfabetów, zorganizowanego przez Ligę Kobiet w woj. krakowskim napisały życzenia po raz pierwszy własnoręcznie. Członkinie koła gospodyń Zw. Samopomocy Chłopskiej w Stroniu (woj. krakowskie) zapewniają Stalina, że pomnożą wysiłki, by przekonać kobiety ze swego otoczenia o wyższości gospodarki socjalistycznej, spółdzielczej na wsi. Kobiety z gminy Katarzyn woj. wrocławskie obiecują założyć koła gospodyń we wszystkich gromadach gminy i objąć nimi do dnia 31 grudnia br. wszystkie kobiety. Kobiety rzeszowskie szyją fartuchy dla szpitala powszechnego, kobiety z Tomaszowa otwierają żłobek, lublinianki zakładają biblioteczkę dzieł marksistowsko - leninowskich, robotnice w hucie Baildon dodatkowo szlifują wiertła, pracownice Państwowych Zakładów Przemysłu Dziewiarskiego nr 2 w dniu 21 grudnia wypuszczą o 12 tysięcy kompletów więcej, niż przewiduje plan.

Tak samo jest na Wybrzeżu.

Liga Kobiet w Gdańsku na dzień 21 bm. oddała do użytku izbę dla matki i dziecka na dworcu głównym, koło LK przy V komisariacie MO w Nowym Porcie zorganizowało wyjazd zespołu artystycznego do majątku PGR w Nowym Dworze, pracownice spółdzielni „Warszawianka" uszyły dla dzieci przedszkola TPD na Grabówku 60 płaszczyków, kobiety ze spółdzielni „Jedność Robotnicza" w Gdańsku ofiarowały do dyspozycji zarządu woj. Ligi 120 godzin pracy społecznej, tkaczki ze spółdzielni „Tęcza" w Oliwie zobowiązały się wykonać piękną dekoracyjną makatę dla świetlicy PZPR.

Bo jakżeż godniej, jak lepiej uczcić wielkiego wodza proletariatu całego świata, najlepszego przyjaciela narodu polskiego, naszego oswobodziciela i nauczyciela, jak nie wzmożoną pracą?

Toteż hasło „Dni Stalinowskiej Pracy", dni 19, 20, 21 grudnia, w których każdy człowiek pracy pofabryczne hale, przystrojone portretami Stalina, czerwienią sztandarów i gałązkami wonnych świerków na „Dni Stalinowskiej Pracy". Te dni — to bitwa o nowe rekordy w produkcji, to pogłębienie współzawodnictwa, to usprawnienie pracy na wszystkich jej odcinkach, a ku chwale Stalina, Wiele metrów czerwonej wstążeczki przygotowała łódzka Liga Kobiet na kokardki dla tych, co staną do „Dni Stalinowskiej Pracy".

Robotnice i chłopki, nauczycielki i tramwajarki, aktorki, urzędniczki, bileterki kinowe — kobiety wszystkich zawodów i rozmaitego wieku ramię przy ramieniu stają, by ofiarować swą pracę najlepszą, wszystko — **W DARZE DLA WIELKIEGO STALINA. W darze za to, że przestały być narzędziem kapitalistycznego wyzysku, że mężom ich, ojcom, synom, braciom nie grozi bezrobocie, że kształcą się, że mogą zajmować coraz wyższe stanowiska.** W darze dla wielkiego Stalina za jego wysiłki, by koszmar wojny przestał wisieć nad ich domostwami, nad głowami ich dzieci...

B. G.

Zwiększenie produkcji w ramach powziętego zobowiązania dla uczczenia 70 rocznicy urodzin tow. Stalina, nakłada i na pakowanie „Amady" obowiązek przyspieszenia tempa pracy. Ale wprawne pakowaczki tow. Wiktoria Głosińska i ob. Magdalena Prony, bez trudności a za to z uśmiechem dają sobie radę

PRZODOWNICE POSTĘPU

Wiera Kartaszewska

naukowiec w służbie klasy robotniczej

Wiera Kartaszewska pracuje w Wszechzwiązkowym Instytucie Metrologii im. Mendelejewa. Mając 38 lat została odznaczona premią Stalinowską za wybitne zasługi dla rozwoju nauki i techniki radzieckiej.

Od młodzieńczych lat, jeszcze w szkolnym laboratorium fizycznym najbardziej pasjonowały Wierę ćwiczenia nad energią elektryczną. Zdawało jej się ciągle, że całe swoje życie i zainteresowania powinna poświęcić sprawie wykorzystania tej energii dla potrzeb ludności. Po ukończeniu szkoły, mając zaledwie 19 lat, młoda badaczka rozpoczęła pracę w laboratorium Instytutu Metrologicznego. Wiele wysiłku i żmudnych obliczeń poświęciła Kartaszewska od tej chwili badaniom jednostek świetlnych i dokonywaniu pomiarów energii elektrycznej. Wychowana i wykształcona już w dobie radzieckiej, w epoce stworzonej wielką pracą Stalina, Wiera Kartaszewska rozumiała znaczenie nauk technicznych dla polepszenia warunków pracy zawodowej i konieczności coraz dalszego pogłębiania swej wiedzy.

Nie bacząc na trudy pracy zawodowej, Kartaszewska znalazła w sobie siłę na zdobywanie wyższego wykształcenia. Celu swego dopięła. Po napisaniu pracy naukowej z zakresu metrologii — tj. nauki o znaczeniu właściwego oświetlenia dla higieny i bezpieczeństwa pracy robotnika, Wiera Kartaszewska uzyskała zaszczytny tytuł kandydata nauk technicznych.

Jeżeli dziś w radzieckich fabrykach i zakładach pracy zastosowano takie oświetlenie, które pozwala na jak najwydatniejsza i najbardziej zdrowa pracę robotnika — to jest w tym także poważna zasługa wybitnego uczonego Wiery Kartaszewskiej.

Czyż dziwić się należy, że przy rozdziale premii stalinowskich to zaszczytne wyróżnienie stało się również jej udziałem?

W rzędzie wybitnych uczonych radzieckich Wiera Kartaszewska — laureatka Nagrody Stalinowskiej pracuje nadal dla dobra nauki w służbie ludzkości.

Kobiety kwidzynskie

wzywają do współzawodnictwa w akcji „H" i hodowli drobiu

Uczestniczki ostatniej konferencji aktywu kobiecego ZSCh pow. kwidzyńskiego zobowiązały się m. in. do powiększenia hodowli drobiu, dostawy mleka i jaj do gminnych spółdzielni o 20 proc. i postanowiły przyczynić się do dalszego wzrostu akcji „H" przez zakontraktowanie na rok 1950 po 1 sztuce ponad plan w każdym gospodarstwie wiejskim, prowadzonym przez zrzeszone w ZSCh gospodynie. Kobiety kwidzyńskie zawiadomiły o swej decyzji wszystkie Koła Gospodyń ZSCh woj. gdańskiego i wzywają je do współzawodnictwa.

(Wujot)

Dzieci podczas zabawy w przedszkolu w Sopocie

STANISŁAW RYSZARD DOBROWOLSKI

STALIN

Widziałem Go: w skibach swobodnej ziemi,
po której traktor szedł w jutrzejszy dzień
— gdzie pod brzozami brzask rzuca błękitny cień
ocierał z czoła pot palcami zgrubiałymi.

Widziałem Go: na rusztowaniach miast,
jak w ręku cegłę ważył — zadumany.
I wstał pod dłonią dom i rosną jasne ściany
wyżej i wyżej wciąż, pod chmury — mur do gwiazd.

Gdzie ścieka z pieców stal, Jego otwiera uśmiech
nadzieje wielkich lat — kowalski dźwiga młot,
wiedzie uczonych myśl, poetów skrzydli lot.
I błogosławi sen dziecka, nim dziecko uśnie.

Widziałem Go: gdy piorun świecił w twarz,
z gwiazdą nad czołem stał i z blaskiem w oku
— i trwa tak znów jak trwał i szepce słowo: POKÓJ,
wsparty o granic słup — narodów straż.

Wsłuchany w ludów krzyk lecący ponad światem
przestraja gniewny grzmot w radosną wolnych pieśń
— i drży milionem serc ogromna ludów pierś
i człowiek człowiekowi chce być bratem.

Jest wszędzie pobok nas, gdzie Polak i gdzie Grek,
gdzie świt w źrenicach gra i tam, gdzie z trwogi bledną.
Jest w huku dział i hut. Ludy i On — to jedno.
On w ludy sercem wrósł i Jego jest ten wiek.

Kobiety zdobywają zawód

Sekretarka oddziału Ligi Kobiet w Elblągu twierdzi, że Liga Kobiet musi opiekować się dosłownie wszystkimi! Ot, właśnie Milicja Obywatelska odstawiła do sekretariatu Ligi małego 11-letniego chłopczyka, który zabrawszy rodzicom 9 tys. zł wyjechał sobie na własną rękę z Płocka do ciotki do Elbląga. Bliższego adresu rodziny nie zna. Wie tylko, że ciotka nazywa się Szefer i jest żoną wuja Stanisława.

W Lidze Kobiet dano mu obiad.

— **„Rozgrzałem się trochę"** — stwierdza z zadowoleniem mały podróżnik, którym zaopiekowała się Liga. Funkcjonariusz MO zwrócił uwagę na jadącego bez opieki malca, nadano telefonogram do rodziców i dziecko w przeciągu paru dni będzie z powrotem w domu.

„W ramach akcji zatrudnienia kobiet — objaśnia ob. Suchożebrska — **Liga Kobiet prowadzi obecnie kursy kroju i szycia. Poprzednie kursy maszynopisania i zabawkarstwa zostały już ukończone".**

— Jak często odbywają się kursy? —

„— Stale. Kurs trwa trzy miesiące, po skończeniu jednego rozpoczyna się następny. Obecnie odbywający się kurs cieszy się wyjątkowo dużą frekwencją. Musiałyśmy kilkunastu kandydatkom odmówić przyjęcia dla braku miejsc. Kurs liczy obecnie 30 osób

Czy za kurs się płaci? —

— Tak. Opłata wynosi 3.000 zł za całość, ale stosujemy również ulgi i zwolnienia. Przyznaliśmy trzy stypendia. Jedno z nich otrzymała córka aktywistki z elektrowni, dalsze wychowanka i córka robotników, zatrudnionych w stoczni.

* * *

Sala, w której odbywają się kursy (trzy razy tygodniowo — w środy, czwartki i piątki od godziny 17—20), jest niewielka. Przy stolikach siedzą trzy kursistki, tak, że każda z nich ma niewiele miejsca. Obecnie uczą się kroju koszul, sukienek, ubranek dziecięcych. Kurs bowiem ma za zadanie głównie nauczyć szycia dla własnych potrzeb.

Tow. Zofia Pleban marzy o tym, by po skończeniu obecnego kursu pójść jeszcze do szkoły, czy na wyższe kursy, dzięki którym zostałaby wykwalifikowaną krawcową.

— „Lubię szyć — zwierza się — muszę, koniecznie muszę uczyć się dalej. Mam ciężkie warunki w domu, to też rodzice zapewne nie będą mogli mi pomóc. Matka ma już 68 lat, im samym ciężko, to też ja ze swojej pensji składam sobie pieniądze, aby móc opłacić naukę. Wierzę jednak, że przy pomocy partii i Ligi uda mi się zrealizować moje plany.

Nie łatwo przychodzi uczęszczanie na kurs tow. Pleban. — **„Pracuję w bursie SPP** — opowiada dalej — **i nieraz zajęta jestem do godziny 12 w nocy. Mamy 52 dziewczynki, zanim się przygotuje kolację, potem pozmywa naczynia i posprząta to i północ za pasem. W wolne dni chodzę na kurs. Nic nie wydaje mi się trudne wobec chęci zdobycia wiedzy".**

Łatwo idzie nauka? — pytam na zakończenie.

— „Nie trudno pojąć zasady kroju — odpowiadają uczestniczki kursu, — **nasza wykładowczyni z anielską cierpliwością wszystko dokładnie tłumaczy, nigdy się nie denerwuje, a nawet parę razy powtórzy, jeżeli która z nas czegoś nie rozumie".**

(Stcol).

Zebranie w Zarządzie Miejskim LK

Dnia 21 bm. o godzinie 17 odbędzie się w lokalu Zarządu Miejskiego Ligi Kobiet we Wrzeszczu przy ulicy Grunwaldzkiej 44 uroczysta odprawa gdańskich zarządów kół, na której zostaną rozdane odznaczenia i dyplomy trzeciego etapu współzawodnictwa, oraz nastąpi przekazanie proporca przechodniego. (J)

Z życia Ligi

● **W związku z przypadającą w dniu 21 bm. rocznicą 70-lecia urodzin generalissimusa Stalina, członkinie poszczególnych Kół zobowiązały się do poświęcenia wielu godzin czasu dla wykonania pracy społecznej. Członkinie LK przy Spółdzielni „Ogniwo" w Gdańsku zadeklarowały 120 godzin, pracowniczki Spółdzielni „Starogardzianka" w Starogardzie i „Rywalka" w Gdańsku po 200 godzin pracy społecznej. Koleżanki ze Spółdzielni „Kaszubka" w Kościerzynie ofiarowały 100 roboczogodzin i zobowiązały się podnieść jakość produkcji o 10 proc.**

● **Do Ligi Kobiet w Gdańsku bardzo często zgłaszają się kobiety z prośbą o udzielenie im kilkudniowego, taniego noclegu i schroniska. Zarząd Miejski LK w Gdańsku starał się uzyskać odpowiednie pomieszczenie na ten cel. Przewidziane jest urządzenie takiego hoteliku w lokalu Miejskiego Komitetu Opieki Społecznej przy ul. Barlickiego we Wrzeszczu.**

Dyplomaci francuscy zbierali materiały szpiegowskie o przemyśle, wojsku i życiu politycznym Polski

Drugi dzień rozprawy we Wrocławiu

WARSZAWA PAP. Pierwszy zeznawał w drugim dniu rozprawy osk. Jan Kubisiak, który przyznał się w całej rozciągłości do winy i szczegółowo wyjaśnił swą działalność szpiegowską na terenie województwa wrocławskiego, krakowskiego i śląsko-dąbrowskiego.

Oskarżony podał, że kontakt z wywiadem francuskim na terenie Polski nawiązał za pośrednictwem Jałoszyńskiego, który **polecił mu sporządzenie planów pewnego lotniska, a następnie rozpracowanie obiektów wojskowych i przemysłowych na terenie Wrocławia.** Materiały dostarczane przez Kubisiaka jak szkice, wykazy, spisy itp., Jałoszyński chował do swej kasy pancernej a następnie **wysyłał do ambasady francuskiej w Warszawie.**

PRZEWODNICZĄCY: — Komu podlegał oskarżony w wywiadzie po wyjeździe Jałoszyńskiego?

KUBISIAK: — Z końcem roku 1947 szefem wywiadu na terenie Wrocławia została Yvonne Bassaler. Odtąd przekazywałem jej wszystkie materiały i spełniałem jej polecenia.

Zeznanie to potwierdza osk. Bassaler.

Omawiając swą działalność w służbie wywiadu francuskiego Kubisiak podał, że **na polecenie Jałoszyńskiego postarał się o informatora z przemysłu, który dostarczałby stałych informacji o charakterze transportów kolejowych idących przez miasto.** Również i Bassaler interesowała się transportem kolejowym — szczególnie na terenie województwa krakowskiego.

„Od października 1948 r. — zeznaje dalej oskarżony — wywiadem francuskim kierował de Mere.

Oskarżony podaje, że w styczniu 1949 wezwany został przez de Mere do Warszawy, gdzie stawił się u wicekonsula Georges Estrade, a następnie udał się do ambasady.

PRZEWODNICZĄCY: — Jakiego rodzaju polecenia otrzymał wówczas oskarżony od de Mere?

KUBISIAK: — De Mere kazał mi zbierać dane, dotyczące kompanii akademickich oraz naglił abym dostarczył mu informacji co do rozmieszczenia wojsk na Dolnym Śląsku.

Oskarżony zeznaje dalej, że poza informacjami gospodarczymi oraz wojskowymi zbierał również dane z życia politycznego Polski. **Kubisiak zeznał także, że działalność band UPA była przedmiotem żywego zainteresowania wywiadu francuskiego w Polsce.**

PRZEWODNICZĄCY: — Jaki był, zdaniem oskarżonego, cel zbierania tych wszystkich wiadomości?

OSKARŻONY: — Oni chcieli się zorientować jak przedstawia się siła produkcyjna Państwa Polskiego, obronność Polski oraz czy Polacy są w stanie zagospodarować Ziemie Odzyskane.

Oskarżony w odpowiedzi na pytanie przewodniczącego Sądu stwierdza że należał po wojnie do WIN. W czasie okupacji udziału w konspiracji nie brał.

Kubisiak oświadczył dalej, że w wywiadzie francuskim otrzymywał stałe wynagrodzenie miesięczne, a także rozpoznał wśród dowodów rzeczowych instrukcje szpiegowskie, jakie otrzymywał od de Mere za pośrednictwem oskarżonej Bassaler. Instrukcje te zawierają kompletne zlecenia w zakresie wywiadu wojskowego, gospodarczego i politycznego. Oskarżony stwierdza, że instrukcje te własnoręcznie przepisywał.

Kubisiak rozpoznał wśród dowodów rzeczowych swój pistolet, który posiadał nielegalnie. Na pytanie obrońcy, Kubisiak przyznał, że do współpracy z wywiadem pchnęła go chęć wysokich zarobków. Uważa, że **głównymi inspiratorami jego przestępczej działalności byli Jabłoszyński, de Mere, Bassaler i inne osobistości z francuskiej sieci wywiadu;** ponieważ oskarżony utrzymuje, że praca w wywiadzie stanowiła „błąd w jego życiu". obrońca zapytuje, dlaczego Kubisiak nie wycofał się z tej działalności.

OSKARŻONY: — De Mere wykorzystywał moje ciężkie położenie materialne, grożąc, że moja siostra straci posadę w konsulacie, jeżeli ja zerwę współpracę z nim.

Na tym sąd zakończył przesłuchiwanie osk. Kubisiaka. W numerze jutrzejszym podamy zeznania osk. Bassaler.

ŚWIAT PRACY GDAŃSKA

manifestuje na akademiach wdzięczność, miłość i przywiązanie do tow. Stalina

W dniu wczorajszym odbyły się w zakładach pracy pierwsze uroczyste akademie, poświęcone uczczeniu 70 rocznicy urodzin generalissimusa Stalina. Robotnicy entuzjastycznie manifestowali uczucia wdzięczności i przywiązania dla wyzwoliciela Polski i wielkiego obrońcy pokoju światowego.

W Stoczni Północnej

Wystarczyło rzucić okiem na uroczyście udekorowaną zielenią i emblematami salę Stoczni Północnej, wypełnioną tłumnie robotnikami, przybyłymi wraz ze swymi rodzinami, by widzieć głębię przywiązania i serdecznej miłości, jaką ludzie pracy żywią dla Wodza i Nauczyciela klasy robotniczej całego świata. W kombinezonach, pokryci jeszcze pyłem warsztatowym, z uwagą słuchali słów o wielkim życiu tow. Stalina, o tym jak rosła pod jego kierownictwem siła państwa radzieckiego, jak zwalczał trudności, jak rozwijał marksistowsko-leninowską naukę o państwie, jak troszczył się o dobrobyt mas pracujących.

„My robotnicy, rozumiemy znaczenie gigantycznej pracy tow. Stalina — mówił stoczniowiec Burzyński. — **Poznaliśmy dobrze tragedię bezrobocia w czasach kapitalistycznych. Kto przez długie lata był ofiarą wyzysku — ten wie i rozumie, jak wielkie są zasługi tow. Stalina — twórcy państwa socjalistycznego i jak wielka musi być miłość robotników całego świata do swego przywódcy i nauczyciela.“**

Prelegent mówi dalej o prawdziwej wolności i demokracji w ustroju społecznym, którego kościec jest wielka Konstytucja Stalinowska, oraz o przyjaźni generalissimusa Stalina do Polski.

Tow. Stalinowi zawdzięczamy, że kraj nasz odzyskał prastare polskie ziemie do Odry, Nysy i Bałtyku.

Sala wybucha spontaniczną owacją na cześć generalissimusa Stalina. Długo nie milkną okrzyki: **„Niech żyje Stalin — nauczyciel mas pracujących świata“.** Sala zdaje się drżeć od nieprzerwanych oklasków.

Po przerwie odbywa się część artystyczna.

„Posłuchaj Zosiu, jak twoja starsza koleżanka deklamuje „Pieśń o Stalinie“ — mówi do swej czteroletniej córeczki spawacz **Pasikowski. — Na drugi rok i ty pokażesz co umiesz. Tow. Stalin kocha dzieci i dzieci powinny pokazać, jak cieszą się z Jego urodzin“.**

Żona robotnika **Burzyńskiego** przyszła z dwojgiem malców. Trzeci został w domu, ale pięcioletni Ryszard obiecuje, że opowie dokładnie swemu braciszkowi, jak to na scenie tańczono krakowiaka.**„Gdzieby dawniej** — opowiada Burzyńska — **żona robotnika miała czas na udział w akademii. Ale teraz— kobiety polskie urządzają inaczej swe życie. żłobki i przedszkola dla dzieci robotniczych umożliwiają i nam korzystanie z wielu przyjemności. Przynajmniej udziałem w uroczystej akademii chcemy więc okazać swą wdzięczność dla człowieka, który tak przyczynił się do zmiany naszego życia — DLA GENERALISSIMUSA STALINA“.** (hc)

U robotników GUM

Na żadnej z akademii, urządzanych dotąd przez GUM, nie można było obserwować takiego potężnego entuzjazmu, jak na wczorajszym wieczorze zorganizowanym dla uczczenia 70-lecia urodzin tow. Stalina. Świetlica GUM w Nowym Porcie nie mogła pomieścić wszystkich przybyłych, część więc pracowników tej instytucji stała poza barakiem, słuchając przez otwarte okna przemówienia o wielkim wodzu klasy robotniczej całego świata. Słowa mówcy tow. Jakubowskiego przerywane były stale burzliwymi oklaskami i skandowaniem **STA-LIN, STA-LIN. STA-LIN.**

Po odegraniu hymnu radzieckiego przewodniczący akademii tow. Czyżak, zakomunikował, że Dyrekcja GUM postanowiła przyznać w tym radosnym dniu, nagrody pieniężne najbardziej wyróżniającym się robotnikom i pracownikom. Listę blisko 200 nagrodzonych osób odczytał dyrektor naczelny ob. Modrzewski. Następnie zakomunikowano o zatwierdzeniu przez Urząd Patentowy pomysłu racjonalizatorskiego robotnika Perzyńskiego.

Część oficjalną akademii zakończyło odśpiewanie Międzynarodówki. Rozpoczęła się część artystyczna. Ściany drżały od potężnego chóru 500 robotników, śpiewających o Stalinie. (O).

W CZPPW w Nowym Porcie

W wypełnionej do ostatniego miejsca świetlicy CZPPW w Nowym Porcie referat o życiu i pracy tow. Stalina wygłosił sekretarz organizacji podstawowej tow. Ząbkiewicz. Słowa mówcy o walce tow. Stalina o trwały pokój na całym świecie spowodowały żywiołową manifestację zebranych. Długo brzmiały okrzyki:

„CZEŚĆ OBROŃCY ŚWIATOWEGO POKOJU!“

„NIECH ŻYJE TOW. STALIN!“

Robotnicy CZPPW Wisłoujścia długo skandowali imię Wielkiego Wodza międzynarodowego proletariatu.

Po odegraniu hymnu państwowego ZSRR z nową siłą zerwała się fala okrzyków na cześć generalissimusa Stalina i przyjaźni polsko-radzieckiej.

Uroczyście odśpiewaną Międzynarodówką zakończono część oficjalną akademii. Część artystyczną wypełniły występy utalentowanych artystów — amatorów CZPPW. (KK)

W „Daimonie“

W świeżo wyremontowanej świetlicy Zakładów Opakowań Blaszanych „Daimon“ zebrali się na akademii robotnicy wraz z rodzinami. Uśmiechali się radośnie widząc nową świetlicę przystrojoną czerwienią.

Przemówienie **Józefa Skierkowskiego** o towarzyszu Józefie Stalinie było raz po raz przerywane owacjami na cześć twórcy państwa socjalistycznego.

Kiedy prelegent mówił o tow. Stalinie, jako obrońcy całości naszych granic długo nie milkł grzmot oklasków.

Skandując **Sta — lin, Sta — lin, Sta — lin wszyscy powstali z miejsc.**

Następnie tow. Józef Grabowski, przewodniczący rady zakładowej zobrazował osiągnięcia załogi fabrycznej w walce o przedterminowe wykonanie planu.

W części artystycznej występowali pracownicy i ich dzieci. Przy dźwiękach muzyki balet młodocianych wykonał tańce rosyjskie m. in. kozaka. Pieśń o Stalinie odśpiewał **Jan Górniak.**

Doborowa orkiestra wojskowa z Gdańska przygrywała w przerwach.

Sprostowanie

W zamieszczonym w numerze wczorajszym na str. 5 artykule p. t. „Józef Stalin twórca państwa nowego typu“ podpis autora powinien brzmieć dr. inż. P. Szulkin.

Gorąco biją serca ludzi pracy Wybrzeża dla umiłowanego Wodza

Sala konferencyjna Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Gdańsku przedstawiała w ub. czwartek niecodzienny widok. Drzwi na korytarz szeroko otwarte. Krzesła pozsuwane razem. Na obszernym podium i kilku stołach leżą setki najrozmaitszych upominków dla towarzysza Stalina, nadesłanych tu przez robotników i chłopstwo woj. gdańskiego.

Precyzyjne modele motorów, śrub okrętowych, mostów, statków, budowli, artystycznie wykonane hafty, piękne albumy, obrazy, wyrażają miłość i przywiązanie do wielkiego Przyjaciela i Nauczyciela mas pracujących świata.

PORTRET PĘDZLA ROBOTNIKA - ARTYSTY

„Ten portret trzeba będzie lepiej zapakować, aby nie uszkodzić w podróży“ — mówi szofer tow. Bronisław Stefanowicz, który będzie przewoził podarunki do Warszawy.

Robotnik-artysta Fryderyk Kamiński przy pracy nad portretem generalissimusa Stalina

Twórca obrazu robotnik „Baltony“ **Fryderyk Kamiński** delikatnie zdejmuje prowizoryczne opakowanie. Oczom zebranych ukazuje się wielki portret towarzysza Stalina.

Dwie artystki malarki, które w drugim końcu sali przygotowują dekorację gmachu na uroczysty dzień 21 grudnia, przerywają pracę i podchodzą do obrazu.

„To malował robotnik?“ — pyta ze zdziwieniem ob. Zofia Serafimowicz.

Jej towarzyszka Marta Ejdrygiewicz również podziwia płótno artysty - samouka.

„Autor, musiał dać tu z siebie naprawdę wszystko“ — mówi.

„Właściwie to cała załoga mi w tym pomagała — przerywa trochę zażenowany malarz — robotnik, Kamiński. Wiedzieli, że mam trochę zdolności do malarstwa. **„Zrób, jak możesz najlepiej, najładniej, przecież to dla towarzysza Stalina“** — mówili koledzy. Chcieli mi w ten sposób dodać otuchy. Trzy razy przemalowałem ten portret — ciągnie dalej swoją historię autor — bo ciągle mi się wydawało że nie jest on jeszcze taki, jak bym chciał. Koledzy codziennie dopytywali się, jak mi idzie, a do pracy zawodowej wogóle nie pozwolili przychodzić.

„Twoją robotę zrobimy za ciebie sami. Nie bój się — nawet z nadwyżką. Staraj się tylko, aby portret był piękny“.

Starałem się, ale właściwie nie jestem pewien czy mi się to udało. **Gdybym moje pragnienia i chęci umiał całkowicie wyrazić, to byłby to najpiękniejszy obraz na świecie“** — kończy z uśmiechem robotnik zabierając się do przerwanej pracy.

SYMBOL STAREGO GDAŃSKA — MODEL ŻURAWIA Z NAD MOTŁAWY W DARZE DLA TOW. STALINA

A oto niespodziewanie poczuliśmy tchnienie średniowiecza. Jakgdyby z pomroki dziejów wyłonił się przed nami kształt budowli, będącej symbolem starego Gdańska, z którą kojarzy się w myśli obraz z przed sześciu stuleci.

..Ciemne wody Motławy, złotą pszenicę polską w ładownych barkach niosące, **I gdański żuraw.**

Groźnie i dumnie wznoszą się w górę baszty obronne. Sprawnie działają umieszczone w środkowej części budowli machiny podnoszące dźwig, zgrzytają i brzęczą łańcuchy opuszczającego się nad statkiem, wypełnionego workami żurawia.

Gdzieniegdzie uszkodzone mury, „łatane“ później cegłami. Każdy szczegół wiernie odtwarza historię.

— Wiele, wiele dni spędziłem nad Motławą — wyrywa nas z zadumy nad przeszłością Gdańska tow. **Zygmunt Pietrych,** opowiadając o powstaniu daru **Gdańskich Zakładów Ceramiki Czerwonej.** — Przyglądałem się patynie, liczyłem cegły, w sterczącej jeszcze ruinie historycznego żurawia.

— Kiedy na zebraniu organizacji partyjnej zapadła pamiętna dla nas decyzja — przyłącza się do rozmowy współtwórca wspaniałego daru tow. **Stanisław Fait** — ogarnęło nas wzruszenie. Bo jakże to, podarunek takich skromnych, małych ludzi **dotrze aż do Wielkiego Stalina, by odtworzyć Mu głębię żywionej dla Niego miłości, przywiązania i wdzięczności za piękna teraźniejszość i jeszcze piękniejszą perspektywę przyszłości.**

* * *

Niezwykłego gościa miała ostatnio biblioteka miejska. Szperał długo, Wytrwale szukał. Zagłębiał się w starych kronikach. Znalazł wreszcie współpracownika pełnego zapału dla niezwykłej sprawy. To **prof. Grot,** dowiedziawszy się, w jakim celu przesiaduje tu ten skromny człowiek ze spracowanymi rękami, przyłączył się do niego, aby mu dopomóc.

Odtąd dwie głowy pochylały się nad pożółkłymi papierami. Aż wreszcie można było przystąpić do sporządzania rysunków. Pracownicy Zakładów Ceramiki Czerwonej postanowili wybudować żuraw w skali 1 : 75.

Płytę żelbetonową, zbrojoną i wieżę właściwego dźwigu wykonał tow. **Pietrzyk.** Tow. **Król** sporządził wszystkie elementy drewniane. Tow. **Wiatrowskiemu** polecono krycie dachu. **Towarzysze Pietrzyk, oraz Stanisław i Bolesław Faitowie „systemem trójkowym“ wznosili mur.** Skomplikowana to była robota!

Kilkanaście nocy pochylali się nad budowlą o wysokości 83 cm. i szerokości 53 cm., składając ją z 5.840 cegiełek o rozmiarach 25×15×7 mm, 1.820 dachówek o rozmiarach 25×10×3 mm i 130 gąsiorków.

— „Dzięki systemowi trójkowemu szybko ciągnęliśmy w górę mury, — opowiada tow Pietrzyk. — Nagle w nocy z niedzieli na poniedziałek.., katastrofa budowlana! Część świeżo wybudowanej baszty zawaliła się. Z przemęczenia zapomniałem, że cement jeszcze nie zastygł i zacząłem polerować mury. W ciągu 4 godzin skutki katastrofy zostały usunięte.

* * *

— Gdy dowiedzieliśmy się, że praca nasza została zakwalifikowana do wysłania uściskaliśmy się z radości..

— Nawet żony nasze koniecznie pragnęły wnieść jakiś wkład — pomagały czym mogły..

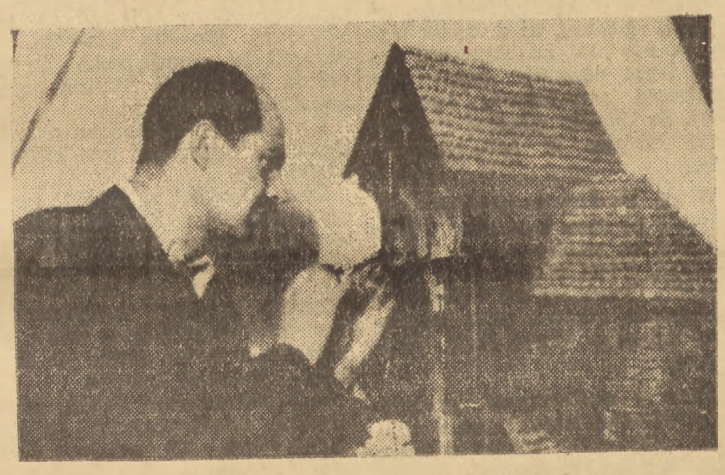

— Nie jesteśmy murarzami, ani stolarzami, a jednak z wiarą w powodzenie przystąpiliśmy do tej pracy...

— Miłość do Niego była naszym natchnieniem...

Długo jeszcze opowiadali historię swej pracy, w **którą włożyli całe swe serce, gorąco bijące w rytm milionów robotniczych serc dla wielkiego, umiłowanego Wodza.**

WYSIŁEK TWÓRCZY I BOGACTWO POMYSŁÓW ŚWIADECTWEM ENTUZJAZMU

Na stole stoi skromna, estetyczna **gablotka z modelem mostu.** — Jest to dzieło **Eugeniusza Kierskiego** i jego kolegów robotników, którzy w rekordowym czasie zbudowali most na Nogacie. Na gablotce umocowana jest tabliczka. Robotnicy w prostych słowach przesyłają swoje gorące pozdrowienia i życzenia i z dumą piszą o swoich osiągnięciach: **„Towarzyszu Stalin ten most zrobiliśmy na 9 miesięcy przed terminem“.**

Obok na stole leży **płaskorzeźba, przedstawiająca tow. Stalina.** Jest to dar **załogi warsztatów remontowych w Gdyni.** Dalej przyciągające oczy barwnymi subtelnymi zestawieniami kolorów cudne **hafty kaszubskie wykonane przez uczniów średniej szkoły zawodowej z Kościerzyny.** Pracownicy **ZSJ z Elbląga** przesyłają miniaturowy **model silnika spalinowego,** pracownicy **Gdańskiej „7-ki“ model wagonu towarowego, załoga Zakładów Mechanicznych im. Gen. Karola Świerczewskiego w Elblągu — estetycznie wykonany model śruby okrętowej.**

Przy setkach tych pięknych drobiazgów współpracowały całe załogi, fabryki, szkoły, wsie — przelewając w nie, wielką, gorącą miłość i wdzięczność dla ukochanego przyjaciela i nauczyciela Józefa Stalina.

(J.J.B.)

Teatry

Państwowy Teatr „Wybrzeże“ w Gdańsku o godz. 16 „Młoda Gwardia“ (Zw. Zaw. Samorz. — sprzedane).
Godz. 19.30 — „Młoda Gwardia“ — (O.R.Z.Z. sprzedane).
Państwowy Teatr „Wybrzeże“ w Gdyni o godz. 19.30 — „Szczygli zaułek“.
Państwowy Teatr „Wybrzeże“ w Sopocie o godz. 19.30 — „Ożenek“.

Kina

Gdynia — Warszawa — „Sumienie“, film produkcji czeskiej. Seanse w godz. 16,18 i 20.
Gdynia — Atlantic — Poranek o godz. 14 w dni powszednie „Wiosna“, w niedzielę i święta o godz. 12.
Program wieczorny: „Wschodnie zaloty“, film prod. radz. Pocz. seansów o godz. 16, 18 i 20. w niedzielę i święta o godz. 14, 16, 18 i 20.
Gdynia — Goplana — „Siedem zaczarowanych płotków“ oraz dodatek „1 maja w Moskwie“ i „Szara skrzynka“, prod. radzieckiej. Pocz. seansów: 16,30, 18,30 i 20,30, w niedzielę i święta: 13,30, 16,30, 18.30 i 20,30.
Gdynia — Fala — „Ulica graniczna“, dozw. od lat 12. Godz. seansów 17.30 i 20. w niedz od godz. 15.
Gdynia — Promień — „Wieś na pograniczu“ dozw. od lat 14: pocz. seansów 16, 20.30.
Sopot — Polonia — „Pan Nowak“, komedia prod. czeskiej. Seanse godz. 16, 18 i 20, w niedz. i święta 14, 16, 18 i 20.
Sopot — Bałtyk — „Życie dla nauki“, film prod. radz. Dozwol. od lat 14. Pocz. seansów: 16, 18,15 i 20,30, w niedzielę i święta: 13,30, 16, 18,15 i 20,30.
Wrzeszcz — Bajka — „Harry Smith odkrywa Amerykę“, w nowej wersji polskiej, dozwol. od lat 7. Pocz. seansów: 16, 18,30 i 21, w niedzielę od 13,30.
Wrzeszcz — Capitol — „Milcząca barykada“. Pocz. seansów: godz. 15.30, 18 i 20.30: w niedz. i święta 14, 15.30, 18 i 20.30.

Radio

PROGRAM ROZGŁOŚNI GDAŃSKIEJ na dzień 18 grudnia 1949 r.

6.50 — Początek audycji. 7.00 — Aud. dla wsi, 7.15 — Muzyka, 8.00 — Dziennik por., 8.20 — Muzyka, 8.55 — Aud. S.K.R.K., 9.00 — Koncert muzyki organowej, 9.30 — Muzyka, 10.00 — Skrzynka ogólna, 10.20 — Muzyka, 11.00 — Recenzja lub felieton, 11.10 — Aud. dla wsi, 11.25 — Lekkie miniatury muzyczne, 11.47 — Skrzynka korespondentów — lok., 12.04 — Dziennik południowy 12.15 — Koncert, 13.00 — „Gawęda przyrodnicza“, 13.15 — „Niedziela na wsi“, 14.00 — „U naszych twórców“, 14.10 — Koncert polskiej kapeli ludowej, 14.40 — „Zimija“, 15.00 — Kwadrans piosenek, 15.15 — Koncert dla świetlic dziec. 16.00 — Dziennik popoł., 16.20 — Nasze chóry śpiewają, 16.50 — „O pracy Państwowego Inst. Wydawn.“, 17.00 — Koncert, 18.00 — „Iwan Szadrin“ — słuchowisko, 19.00 — Dymitr Szostakowicz — „Węgry przemawiają do Polski“, 20.00 — Dziennik wieczorny, 20.40 — Najciekawsze audycje przyszłego tygodnia, 20.45 — Muzyka z płyt, 20.55 — Z frontu radiofonizacji. 21.00 — Muzyka rozrywkowa, 21.50 — Kwartet muzyki tanecznej, 22.05 — Wiad. sportowe — lok., 22.15 — Wiad. sportowe ogólnop., 22.30 — Muzyka taneczna, 23.00 — Ostatnie wiad.

Poważne Przedsiębiorstwo Portowe

poszukuje

3 kwalifikowanych księgowych

z dokładną znajomością jednolitego planu kont.

Zgłoszenia z życiorysem kierować: Gdańsk — Wrzeszcz, ul. Grunwaldzka 76/78, pokój nr. 8. 3465/k

OGŁOSZENIE

Zakupimy natychmiast:

2 kotły używane

stojące wodno-rurowe, o powierzchni ogrzewalnej od 6—12 m² i roboczym ciśnieniu od 8—10 atmosfer.

Oferty należy składać:
Przymusowy Zarząd Państwowy Spółki Transportowo-Spedycyjnej „Blok — Sped“ Sp. z o. o. Gdańsk — Wrzeszcz, ul. Morska 6, tel. 411—18. 3484/k

INŻYNIERÓW, techników, majstrów budowlanych, wykwalifikowanych pianistów, blacharzy, dekarzy, zdunów, zatrudni Spółdzielnia Budownictwa Wiejskiego w Bydgoszczy. Plac Wolności Nr 1. 3476

Ogłaszajcie się w „Głosie Wybrzeża“

POLSKIE ZAKŁADY ZBOŻOWE
OKRĘG GDAŃSKI

POSZUKUJĄ

KIEROWNIKA MŁYNA
KIEROWNIKA SEKCJI ZAOPATRZENIA TECHNICZNEGO
REFERENTA BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY I TECHNIKA MŁYNARSKIEGO Z PRAKTYKĄ

Zgłoszenia kierować na P.Z.Z. Oddział Kadr Gdańsk — Wrzeszcz, ul. Słowackiego 14. 3472/k

WYDZIAŁ FINANSOWO-BUDŻETOWY GDAŃSKIEGO URZĘDU MORSKIEGO

unieważnia niniejszym: 2 bl mandatowe nr. pobierane przez G.U.M. opłaty za przekroczenia na terenie portu, a mianowicie:

bloczek nr. 97 — całkowicie (od 1—50)
bloczek nr. 2402 (od 4—50) 3477/k

GŁOS SPORTOWY

Dzisiejsze imprezy

SIATKÓWKA

Sopot — sala Lic. Handlowego ul. Kościuszki, godzina 10 spotkanie towarzyskie siatkarek i siatkarzy „Kolejarza" Gdańsk z „Chemią" Łódź.

Gdańsk. Sala Zarządu Miejskiego ul. 3 Maja 9 godz. 17 spotkanie rewanżowe.

TENIS STOŁOWY.

Sopot — Ośrodek Kultury Fizycznej przy ulicy Czerwonej Armii, godz. 17 — finały turnieju otwarcia.

SPORT POLSKI

czci 70 rocznicę urodzin generalissimusa Stalina

WROCŁAW. Dla uczczenia 70 rocznicy urodzin generalissimusa Józefa Stalina sport wrocławski powziął m. in. następujące zobowiązania:

1. Rada Kultury Fizycznej przy ORZZ zobowiązuje się nawiązać bezpośredni kontakt z Radą Sportu Wiejskiego, odbywać co miesiąc wspólne posiedzenia i omawiać na nich wszystkie zagadnienia Woj. Rady Sportu Wiejskiego, służyć pomocą techniczną i organizacyjną.

2. Zrzeszenie „Spójnia" zobowiązuje się wprowadzić do Zrzeszenia 3.000 młodzieży, zatrudnionej w przedsiębiorstwach prywatnych m. Wrocławia.

3. Zrzeszenie „Budowlani" — udzielić pomocy przy budowie stadionu jednej ze szkół zawodowych, przez pomoc materiałową i techniczną.

4. Zrzeszenie „Ogniwo" — nawiązać bezpośredni kontakt z LZS w Goździkowcach — Oława, wysyłając tam na treningi i zaprawy w okresie zimowo-wiosennym swoje drużyny w różnych dyscyplinach sportu oraz ofiarować sprzęt i instruktorów.

SZCZECIN. W związku z 70 rocznicą urodzin generalissimusa Stalina. Szczeciński OZB powziął uchwałę, że wszyscy członkowie sekcji bokserskich klubów okręgu przystąpią do Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Ponadto OZB zobowiązał się wyposażyć w sprzęt sekcję bokserską jednego z bardziej czynnych LZS-ów w pow. szczecińskim. Zostanie ona otoczona specjalną opieką.

GDYNIA. W siedzibie Gdańskiego Okręgowego Związku Pływackiego odbyło się uroczyste zebranie, zwołane dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Wodza klasy robotniczej świata — generalissimusa Stalina.

Zarząd GOZP w imieniu wszystkich pływaków Wybrzeża zobowiązał się podnieść poziom ideologiczny i sportowy w tej dyscyplinie oraz założyć kilka nowych sekcji.

Mistrz Polski „Chemia" (Łódź) walczy dziś z siatkarkami „Kolejarza"

Siatkarki „Kolejarza", które w ubiegłą niedzielę odniosły piękne zwycięstwo nad warszawską „Spójnią — zgotowały swoim zwolennikom nową, miłą niespodziankę zapraszając na najbliższą niedzielę mistrza Polski w tej konkurencji ZKS. „Chemię" (Łódź).

Bezpośrednie spotkanie tych dwu najlepszych obecnie drużyn polskich zadecyduje o tym, której z nich należy się palma pierwszeństwa w tej dziedzinie sportu.

Łodzianki gościły już raz na Wybrzeżu w r. 1947, występując wówczas w barwach HKS na mistrzostwach Polski, odbytych w Sopocie. Przypominamy sobie, że młodziutkie wtedy jeszcze harcerki zdobyły zaszczytne piąte miejsce i sympatię publiczności sopockiej.

Od tego czasu dużo się zmieniło. Zespół „Chemii" uporczywą, wytrwałą pracą doszedł do najwyższych sukcesów, a ukoronowaniem tego wysiłku było zdobycie mistrzostwa Polski na rok 1949.

Drużyna łódzka stanowi obecnie zespół wyrównany, dobrze zaawansowany technicznie, grający pod każdym względem nowocześnie.

Filarem drużyny jest najlepsza obecnie zawodniczka Polski — Zakrzewska, która w czasie akademickich mistrzostw świata w Budapeszcie uznaną była przez wszystkich za najlepszą siatkarkę mistrzostw po fenomenalnej Czudinie (ZSRR).

Obok niej zobaczymy dalsze dwie reprezentantki Polski Kubiak i Salarzównę.

Zespół „Kolejarza" zagra w swym normalnym składzie: **Kurtz, Pogorzelska, Tomaszewska, Orzechowska, Olichwierówna, Deryłak i Wiśniewska.**

Mimo wysokiego poziomu, jaki w chwili obecnej reprezentują łodzianki, sądzimy, że drużyna Wybrzeża nie stoi na straconej pozycji i ma poważne szanse na uzyskanie zwycięstwa, tymbardziej, że doping własnej publiczności odegra w tym wypadku rolę.

W rb. obydwa te zespoły spotkały się ze sobą dwa razy. Pierwszy raz na mistrzostwach Polski w Łodzi, gdzie triumfowały „Chemiczki", drugi raz na turnieju w Warszawie, gdzie z kolei zwycięstwo odniosły zawodniczki Wybrzeża.

Wraz z siatkarkami przyjeżdżają również koszykarze i siatkarze „Chemii", którzy zmierzą się z męskim zespołem „Kolejarza".

Łodzianie są wicemistrzami swego okręgu i reprezentują dobry poziom, tak, że walka ich z „Kolejarzami" powinna również mieć przebieg emocjonujący.

(Wyrz.)

Szachowe mistrzostwa kobiet rozpoczynają się w Moskwie

MOSKWA. Do stolicy Związku Radzieckiego przybywają już uczestniczki szachowych kobiecych mistrzostw świata, które rozpoczną się w Moskwie 19 bm. Jako pierwsze przyjechały reprezentantki Polski, Czechosłowacji, Węgier, Kuby, i Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Polskę reprezentuje tegoroczna mistrzyni krajowa dr Hermanowa.

W turnieju weźmie udział 16 najlepszych szachistek świata, reprezentujących 12 państw: ZSRR, USA, Polskę, Czechosłowację, Węgry, Danię, Kubę, Anglię, Holandię, Włochy, Niemiecką Republikę Demokratyczną i Francję. Wszystkie państwa wystawiły po jednej zawodniczce, z wyjątkiem ZSRR, który reprezentowany będzie przez 4 szachistki i USA — 2 zawodniczki.

SZACHY

Zadanie Nr 45/3
W. Sassower Lwów

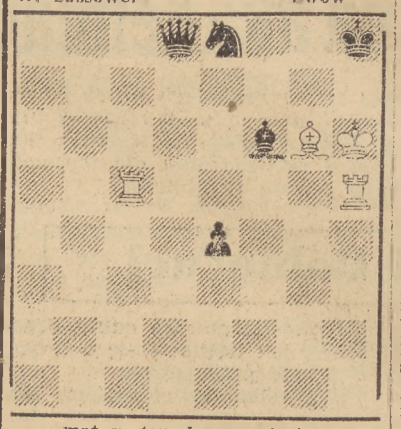

mat w trzech posunięciach.

W trzecim turnieju rozwiązaniowym nagrody książkowe otrzymują: Kubacki Wiesław, Wrzeszcz, ul. Wajdeloty; Meissner Edward Wrzeszcz, ul. Partyzantów; Śliwa Ryszard, Zielony Trójkąt 4; Reclaf Paweł, Oliwa, Hołdu Pruskiego 5 po 55 punktów; Inż. Szachorowski Sopot, Helska 7—51 punktów; Kowaluk Wrzeszcz 49 punktów.

Nagrody można odbierać codziennie od godziny 10 do 16 w redakcji Głosu Wybrzeża ul. Gdyńskich Kosynierów nr 11.

Na dalszych miejscach uplasowali się: Kuspiś Gdynia, 45 pkt., Vogel Gdańsk — 42 pkt., Goncarzewicz Oliwa — 36 pkt., Rybarczyk Elbląg — 38 pkt., Turowiecki Gdańsk — 30 pkt., Świetlikowski Gdańsk — 29 pkt., Treder Starogard — 23 pkt., Garczyński Gdańsk — 22 pkt., inż. Kubiatowski Warszawa, Sobczyński Oliwa po 20 pkt., Macieszczak Wrzeszcz — 18 pkt., Jerzak Tczew — 17 pkt., Dziudziel Tczew, Łopacki Wrzeszcz po 16 pkt., Groza Kwidzyn, Kowalski Gdańsk po 14 pkt., Malawski Wrzeszcz — 12 pkt., Kulwanowski, Formella, Wojakowski, Bierniacki po 7 pkt., Bogacz 6 pkt., Dziekan, Słupczyński po 5 pkt., Radtke — 4 pkt., Brzozowski, Chrzanowski i Szarawski po 2 pkt.

Nienagrodzonym zaliczamy zdobyte punkty na dobro następnego turnieju rozwiązaniowego.

ROZWIĄZANIE ZADAŃ

Zadanie nr. 39/5 1) Wc3 2) Wc8 wzgl. e3.

Zadanie nr. 40/6 1) e5, fe3 2) Sf6, Kg3 3) Se4 +, Kg2 4) Hf2 + d5 2) e6, d4 3) e7, d3 4) Hf4 +

Zadanie nr. 41/7 1) Gd4 2) Ge3 3) Kb3 4)Kb2 5) Kb1 6) Sb2 mat.

Zadanie nr. 42/8 1) Wa6, Sf7 2) Sb7 +

Imię, które jest symbolem wolności pokoju i sprawiedliwości

Wielki dzień górników kopalni „Sosnowiec" i robotników Cegielskiego

Sala świetlicy kopalni im. Józefa Stalina (dawn. kopalnia „Sosnowiec").

Przewodniczący zebrania, tow. wicedyrektor **Bochenek**, zaprasza do prezydium przodowników pracy. Drżącym ze wzruszenia głosem mówi ten stary górnik o wielkim dniu rewolucyjnej kopalni, o dniu, w którym **spełniły się marzenia ludzi, co to przelewali krew w tej właśnie kopalni za sprawę klasy robotniczej, za świetlane jutro.**

Przemawia przewodniczący rady zakładowej, tow. **Kurdziel.** — Setki górników zebranych w sali skandują: **Sta—lin, Sta—lin.** Te okrzyki to zapewnienie, że kopalnia im. Józefa Stalina będzie kopalnią przodującą.

I znów spontaniczne oklaski. Orkiestra górnicza gra Międzynarodówkę.

Tow. Kurdziel zakończył swoje przemówienie. Głos po nim zabierają górnicy. Tow. **Adam Milik**, stary górnik, kilkadziesiąt lat pracujący w podziemiach „Renarda", mówi wzruszony o tym dniu dzisiejszym, który zapoczątkuje nowy okres w dziejach czerwonej kopalni.

— *„To właśnie Jemu, towarzysze, zawdzięczamy, że dziś pracujemy. To właśnie Jemu zawdzięczamy, że dziś żyjemy, że możemy tym naszym czarnym złotem budować naszą przyszłość. Jestem szczęśliwy, że jutro zjadę na dół, na szychtę w kopalni „JÓZEF STALIN".*

I znów w sali świetlicy rozbrzmiewają dźwięki Międzynarodówki, znów drżą ściany od okrzyków na cześć Wielkiego Stalina.

(mo).

* * *

W związku z przemianowaniem zakładów H. Cegielskiego na Zakłady Przemysłu Metalowego im. Józefa Stalina zebrała się załoga, aby dać wyraz swej radości, a równocześnie raz jeszcze zamanifestować głęboką miłość i przywiązanie do wielkiego wodza i nauczyciela mas pracujących całego świata, towarzysza Józefa Stalina, którego imieniem nazwano zakłady.

Nigdy jeszcze wielka, bogato udekorowana sala świetlicy zakładów nie była tak zapełniona, nigdy jeszcze nie panował w niej równie radosny — a zarazem uroczysty nastrój. Na zebranie przybyła kilkutysięczna rzesza robotników, reprezentujących wszystkie fabryki i wszystkie działy produkcji.

Na twarzach zebranych widoczne było radosne podniecenie. Wszyscy zdają sobie sprawę ze znaczenia tych uroczystych chwil.

Zebranie zagaił przewodniczący rady zakładowej. W prezydium obok przedstawicieli partii, związku zawodowego metalowców, dyrekcji i organizacji społecznych zasiedli również **przodownicy pracy.**

Wśród podniosłej ciszy głos zabrał sekretarz komitetu zakładowego tow. Sternal.

„Pełni wdzięczności i miłości oraz głębokiego przywiązania do wielkiego nauczyciela i wychowawcy klasy robotniczej, Józefa Stalina — mówił tow. Sternal — *pracownicy naszych zakładów zwrócili się do Komitetu Zakładowego Partii z wnioskiem o przemianowanie naszych zakładów na zakłady im. Józefa Stalina.*

Komitet Zakładowy Partii, biorąc pod uwagę wnioski robotników, pracowników umysłowych, kobiet i młodzieży, wystąpił za pośrednictwem Komitetu Wojewódzkiego PZPR z prośbą o przemianowanie naszych zakładów.

Towarzysze! Życzenie nasze zostało spełnione. Pracujemy w zakładach metalowych im. Józefa Stalina."

Gdy tow. Sternal skończył przemówienie, salą wstrząsnął grzmot entuzjastycznych oklasków. Orkiestra zakładów odegrała „Międzynarodówkę" oraz Hymn Narodowy, po czym wzniesiono potężne okrzyki na cześć Józefa Stalina i Bolesława Bieruta.

Na trybunę wchodzą robotnicy, przodownicy pracy i racjonalizatorzy... Z widocznym, głębokim wzruszeniem mówią o swej radości i wdzięczności. Ich wypowiedzi, wielokrotnie przerywane przez zebranych oklaskami i okrzykami na cześć towarzysza Stalina, świadczyły, że zdają sobie oni sprawę, nie tylko z wielkiego zaszczytu, jaki ich spotkał, ale również z wielkich zadań i obowiązków, jakie nakłada na pracowników ten zaszczyt. (M).

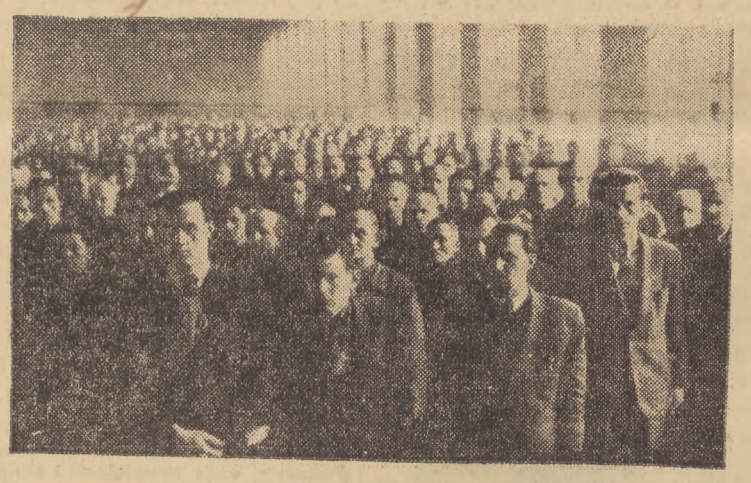

Dnia 15 bm. odbyła się w Poznaniu uroczystość przemianowania zakładów przemysłu metalowego „H. Cegielskiego" na Zakłady Przemysłu Metalowego im. Józefa Stalina.

W muzeum sołwyczegodskim

Na wysokim brzegu Wyczegdy (dopływu północnej Dźwiny) leży prastare miasto Sołwyczegodsk. Sól Wyczegdy — te dwa słowa dały nazwę miastu. Niegdyś wydobywano tu w pokaźnych ilościach sól z kopalń, które należały do bogatych kupców Stroganowów. Zresztą nie tylko kopalnie soli: Stroganowowie byli wszechwładnymi panami Sołwyczegodska; tu dorobili się na ucisku chłopów pańszczyźnianych olbrzymiego majątku, tu budowali wspaniałe pałace, cerkwie, klasztory, tu handlowali. Tu wreszcie — według swego widzimisię — sądzili chłopów.

Kiedy w XVIII wieku odkryto bogate złoża soli nad Kamą uwaga przemysłowców odwróciła się od Wyczegdy. Zamożne miasto zmieniło się wkrótce w nędzne miasteczko, do którego zimą trudno było dojechać. Rząd carski uznał wówczas, że Sołwyczegodsk nadaje się na miejsce zesłania niepożądanych dlań ludzi.

Pewnego zimowego dnia — 27 lutego 1909 roku — przybył etapem do Sołwyczegodska — zesłany na mocy postanowienia komisji specjalnej przy departamencie policji — Józef Stalin. W cztery miesiące później — 24 czerwca — Stalin uciekł z zesłania. W roku 1910 aresztowany ponownie w Baku, zostaje — na żądanie gubernatora wołogodskiego — zesłany ponownie do Sołwyczegodska, dokąd przybywa 29 października 1910 roku.

Siepacze carscy sądzili, że zesłanie oderwie Stalina od ruchu rewolucyjnego, od ludu. Jednakże nawet w dalekim Sołwyczegodsku Stalin nie zaprzestaje walki. Utrzymuje kontakt z Leninem, dużo pracuje.

Dwa niewielkie, jednopiętrowe domki, w których Stalin mieszkał w czasie kolejnych zesłań, znajdują się przy jednej ulicy, naprzeciwko siebie. W jednym z nich urządzono w roku 1933 muzeum, w drugim — który również stanowi własność muzeum — zachowano pokój wraz z całym urządzeniem, z którego korzystał ongiś Stalin.

Na widok tego skromnego pokoju zwiedzających ogarnia uczucie głębokiego wzruszenia. Tu mieszkał i pracował wielki Stalin! Nieduży stół, kilka krzeseł, drewniane łóżko, kwiaty w doniczkach, żelazny piecyk... Przy tym stole Józef Stalin pisał historyczny list do przebywającego wówczas w Paryżu Włodzimierza Lenina. Tu, w tym pokoju odbywały się zebrania polityczne zesłańców, tu przychodzili okoliczni chłopi po radę do Stalina. Do tych okien zaglądali nocą śledzący go bezustannie szpicle policyjni...

W drugim domku, naprzeciwko zgromadzono fotokopie dokumentów, obrazy, ilustrujące życie i działalność wielkiego wodza mas pracujących w okresie zesłania w Sołwyczegodsku i Wołogdzie.

Wniezmiernie ciężkich warunkach żył i pracował tu Stalin. Właścicielka jednego z odnajmowanych przez Stalina mieszkań tak opowiadała o swym sublokatorze:

— *„Przyjrzałam mu się uważnie — miał wygląd człowieka ogromnie wycieńczonego. To zresztą zupełnie zrozumiałe: przedtem siedział w więzieniu i dość namęczył się na etapie. Na zesłaniu też nie miał się za co poprawić, na wszystkie wydatki otrzymywał raptem 7 rubli 40 kopiejek — miało to starczyć i na mieszkanie i utrzymanie. Od żywiał się bardzo źle — brał u nas raz w tygodniu kwartę mleka i to wystarczało mu na dwa dni. Do mleka kupował bułkę. Na obiad chodził do swoich towarzyszy.*

— *Stalin przebywał najczęściej w domu — czytał, pisał. Bardzo dużo pisał. Często w nocy słyszałam za ścianą skrzyp podłogi — znaczyło to, że nie śpi, że pracuje. Miał takie przyzwyczajenie, że kiedy pracował, wstawał od stołu i chodził z kąta w kąt. Miałam dużo dzieci. Czasem biły się ze sobą i robiły tyle hałasu, że o czytaniu nie było mowy. Bywało, Stalin uchyli drzwi, popatrzy na dzieci, uśmiechnie się... Dzieci garnęły się do niego, obstępowały go i śpiewały chórem:*

„Pędzi kibitka w kurzu tumanach,
Żandarmi carscy po obydwu stronach
Skruszcie kajdany, wolność ukochana
Niech opromieni świat uciemiężony".

Żelazna wola i niespożyta energia, bezgraniczne oddanie partii bolszewickiej i interesom narodu pomagały Józefowi Stalinowi przezwyciężać wszelkie przeszkody, kontynuować działalność rewolucyjną, kierować walką.

„Na zesłaniu są przyzwoici ludzie" — pisał Stalin do Lenina. Pomimo grożących mu stale represji, Stalin rozwija wśród zesłanych działalność rewolucyjną.

Naczelnik wołogodskiego gubernialnego urzędu żandarmerii **raportował swym zwierzchnikom: „Ostatnio otrzymałem od agentów informacje, że Dżugaszwili wraz z innymi zesłańcami zamierza zorganizować grupę w Sołwyczegodsku. Grupę tę w odpowiednim czasie zlikwiduje się".**

Żandarmi donosili również, że Stalin urządza w swoim mieszkaniu zebrania, na których wygłasza się referaty i roztrząsa aktualne zagadnienia polityczne. **„Celem tych zebrań** — czytamy w donosie — **jest przygotowanie doświadczonych propagandzistów".**

W przeddzień Nowego Roku — 31 grudnia 1910 r. — Stalin pisze list do Włodzimierza Lenina. List ten stał się ważnym dokumentem historycznym. Stalin chłoszcze w nim ostro antypartyjną politykę Trockiego, nazywa ją „zgniłym brakiem zasad" i popiera leninowską taktykę partyjnego bloku zwolenników utrzymania i wzmocnienia nielegalnej partii proletariackiej. W liście tym Stalin kreśli plan organizowania roboty partyjnej w Rosji.

List z sołwyczegodskiego zesłania wywołał ogromne poruszenie i zaniepokojenie wśród żandarmów. Przez kilka miesięcy policja przeprowadzała śledztwo, usiłując ustalić, kto był autorem wysłanego do Paryża na adres Lenina listu, pod którym figurowały słowa: „Z przyjacielskim pozdrowieniem K. S.".

Wielokrotnie ponawiane rozkazy z Wołogdy i Petersburga, wzywające do wykrycia autora listu za wszelką cenę i „rozciągnięcia nad nim szczególnie ścisłego nadzoru w celu ustalenia jego kontaktów i stosunków" spowodowały, iż sołwyczegodski komisarz policji jeszcze bardziej wzmógł szpicelowanie zesłanych.

Nie wierząc zbytnio w zdolności swych agentów, komisarz sam zjawił się pewnej nocy w małym domku przy ul. Milionowej, w którym zamieszkiwał Stalin. Po niezmiernie dokładnej rewizji zmuszony był jednak napisać w protokóle: „...w lokalu, zajmowanym przez Dżugaszwili nie znaleziono nic antypaństwowego".

Dopiero w kilka miesięcy później policji udało się wykryć, że autorem listu był Józef Stalin. Naczelnik wołogodskiego gubernialnego urzędu żandarmerii zakomunikował o tym departamentowi policji 18 maja 1911 roku.

Wówczas zabroniono Stalinowi ukazywać się w miejscach publicznych. Za przybycie na przedstawienie amatorskie ukarano go grzywną, a za udział w zebraniu zesłańców zamknięto na trzy dni w areszcie. Stalin przebywał w areszcie od 23 do 26 czerwca 1911 roku, w celi komisariatu, w jednopiętrowej murowanej oficynie z zakratowanymi oknami. Oficyna ta zachowała się po dziś dzień.

Gdy upłynął termin zesłania, Stalin udał się do Wołogdy. Pozbawiono go prawa pobytu na Kaukazie, w stolicy oraz w ośrodkach przemysłowych. Mimo tego zakazu Stalin wyjeżdża wkrótce nielegalnie do Petersburga.

* * *

Tysiące robotników, kołchoźników, przedstawicieli inteligencji, studentów, uczniów, żołnierzy Armii Radzieckiej zwiedzają co roku Muzeum Stalina w Sołwyczegodsku. Zwiedzający wpisują liczne uwagi do księgi pamiątkowej. Ich słowa przepojone są uczuciem bezgranicznej miłości i wdzięczności dla towarzysza Stalina, geniusza rewolucji, który przyniósł szczęście narodowi radzieckiemu.

„Ze wzruszeniem przestąpiłem progi domu, w którym mieszkał ongiś nasz wielki wódz i nauczyciel. Po zapoznaniu się z eksponatami, zebranymi w Muzeum, zdałem sobie jeszcze lepiej sprawę, jak wielkiego dzieła dokonali bolszewicy pod wodzą Lenina i Stalina. Nigdy nie zapomnę odwiedzin Muzeum, z których wyniosłem tak wiele cennych wiadomości" — pisze tow. Zarubin.

Oficer Armii Radzieckiej, Kotlarewski wpisał do księgi: „Niezatarte wrażenie wywarło na mnie zwiedzenie domu, w którym mieszkał i przygotowywał się do dalszej walki o szczęście ludu pracującego wielki geniusz ludzkości, nasz wódz, towarzysz Stalin".

Dalej znajdujemy znamienną uwagę:

„Zwiedziliśmy Muzeum towarzysza Stalina w dniu, w którym przyjęto nas w szeregi partii komunistycznej. Pragniemy żyć i pracować dla dobra ojczyzny tak, jak żyje i pracuje towarzysz Stalin."

Po zwiedzeniu Muzeum, pieśniarka z Dalekiej Północy, A. Suchowa, wpisała do księgi pamiątkowej następujące słowa:

„Wszystko, co widziałam w Muzeum, wywarło na mnie niezmierne wrażenie. Poczułam, iż przybywa mi sił do twórczej pracy".

Ludzie radzieccy żywią uczucie bezgranicznej miłości do wielkiego wodza i nauczyciela — towarzysza Stalina. Na przykładzie jego bohaterskiego życia uczą się oni walczyć o zwycięstwo komunizmu.

E. KOKOWIN

Wydawca R. S. W. „Prasa". — Redaguje Kolegium. — Redakcja Gdańsk, ul. Gdyńskich Kosynierów 11. Red. Naczelny przyjmuje w dni powszednie w godz. 13—14. — Sekretarz Redakcji w godz. 11—12. Telefony: Red. Naczelny 315-72. Sekretarz Red.—314-57, wewn. 4. Dział Miejski — 318-61 i 314-57. wewn. 97. Centrala — 314-57, 314-58 i 310-87 — łączy się ze wszystkimi działami. — Oddział Redakcji w Gdyni ul. Świętojańska 66, tel. 14-72, przyjmuje codziennie w godz. 10 — 11. — Administracja Gdańsk, ul. Gdyńskich Kosynierów 11. tel. 316-33. Konto PKO Nr. XI 54352. Biuro Reklam i Ogłoszeń: Gdańsk - Wrzeszcz, Barlickiego 15, telefon 412-16. Druk. PGZG „Dom Prasy" — Gdańsk. W-21738